

WET MILIEUBEHEER
Beschikking

Aanvrager : aviTwente B.V.
Aangevraagde activiteiten : Veranderingsvergunning voor het uitbreiden van de bestaande afvalverbrandingsinstallatie met een derde verbrandingslijn.
Locatie : Boldershoekweg in Hengelo
Datum beschikking : 31 augustus 2004
Kenmerk : EMT/2004/2522
Projectnummer : 17/V1/V Uitbreiding aviTwente

INHOUDSOPGAVE

1. Vergunningsaanvraag. _____	1
2. Activiteiten en ligging. _____	1
3. Bevoegdheid tot vergunningverlening op grond van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). _____	1
4. Ontvankelijkheid. _____	2
5. Milieueffectrapportage (MER). _____	2
6. Coördinatie. _____	3
6.1. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). _____	3
6.2. Woningwet. _____	3
7. Geheimhouding. _____	3
8. Verklaring van geen bedenkingen. _____	3
9. Aanvraag en vergunning. _____	3
10. Eerder verleende vergunningen en ontvangen meldingen. _____	3
11. Wijziging regelgeving. _____	4
12. Overwegingen ten aanzien van het MER. _____	4
12.1. Algemeen. _____	4
12.2. Meest milieuvriendelijk alternatief. _____	4
12.3. Reactie op ontvangen opmerkingen. _____	4
12.4. Advies van de Commissie voor de milieueffectrapportage. _____	4
12.5. Conclusie. _____	5
13. Overwegingen ten aanzien van de aanvraag. _____	5
13.1. Statisch en dynamisch deel van de aanvraag. _____	5
13.2. Uitvoeringsvarianten. _____	5
13.3. Vergelijking met het MMA. _____	6
13.4. Voorschriften. _____	6
14. Beoordeling gevolgen voor het milieu ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en de mogelijkheden door middel van voorschriften deze te voorkomen danwel te beperken. _____	7
14.1. Doelmatigheidstoetsing. _____	7
14.2. Beoordelingskader van de Integrated Pollution and Prevention Control (IPPC)-richtlijn (96/61/EG). _____	9
14.3. Geluids- en trillingshinder. _____	9
14.4. Bodembescherming. _____	13
14.5. Externe veiligheid en brandveiligheid. _____	14
14.6. Luchtverontreiniging. _____	15
14.7. Geuroverlast. _____	15
14.8. Verruimde reikwijdte Wet milieubeheer. _____	16
15. Toekomstige ontwikkelingen. _____	17
16. Relatie tot het Milieubeleidsplan Overijssel 2000+. _____	17
17. Provinciale Milieuverordening Overijssel 1998 (PMV). _____	17
17.1. Milieubeschermingsgebieden. _____	17
17.2. Inzameling bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke stoffen. _____	18
18. Relevante Algemene Maatregelen van Bestuur in het kader van de Wet milieubeheer. _____	18
19. Europese afvalstoffenlijst (EURAL). _____	18
20. Procedure. _____	18
21. Ingediende bedenkingen. _____	19
22. Provinciale reactie op de ingekomen bedenkingen. _____	19
23. Eindoverwegingen. _____	26

24. Looptijd vergunning.	26
25. Termijn vervallen vergunning.	26
26. Besluit.	26

www.prv-overijssel.nl

Postadres
Provincie Overijssel
Postbus 10078
8000 GB Zwolle

Telefoon 038 425 25 25
Gewijzigd:

Telefax 038 425 75 00

1. Vergunningsaanvraag.

Op 4 juni 2003 hebben wij een aanvraag ontvangen van aviTwente B.V. (Avi), dochteronderneming van Twence B.V., om vergunning ingevolge het bepaalde in artikel 8.1., lid 1 onder b van de Wet milieubeheer (Wm) voor het veranderen van de bestaande afvalverbrandingsinstallatie op het Bedrijventerrein "Twentekanaal" (gemeente Enschede) door uitbreiding met een derde verbrandingslijn.

2. Activiteiten en ligging.

De inrichting is gelegen aan Boldershoekweg 51 te Hengelo, kadastraal bekend gemeente Enschede, Lonneker, sectie L, nummers 1924, 1926, 1927 (deels), 1929.

De activiteiten betreffen onder meer het accepteren en opslaan van huishoudelijk- en bedrijfsafval, het eventueel verkleinen van grof afval, het verbranden van de afvalstoffen in de derde lijn, het reinigen van de rookgassen, het produceren van warmte en/of elektriciteit, het bewerken van bodemmassen met een tijdelijke opslag.

De inrichting omvat verder een aantal facilitaire voorzieningen.

De inrichting ligt op het gezoneerd Industrierrein "Twentekanaal". Op circa 400 meter van de inrichting zijn (bedrijfs)woningen van derden gelegen. Ontsluiting vindt plaats via de Boldershoekweg.

De Avi heeft met de bestaande twee verbrandingslijnen een capaciteit van 289 kton afval per jaar (gebaseerd op een beschikbaarheid van 89,4% en een nominale belasting van 9,8 MJ/kg).

De derde verbrandingslijn krijgt een thermische verwerkingscapaciteit van 216 kton afval per jaar bij een gemiddelde stookwaarde van 12 MJ/kg en gebaseerd op een beschikbaarheid van 90%.

3. Bevoegdheid tot vergunningverlening op grond van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

De onderhavige inrichting valt onder Bijlage I, categorie 28.1, lid b. van het Ivb.

Op basis van categorie 28.4, lid e zijn wij bevoegd gezag als bedoeld in artikel 8.2 van de Wm.

ATTENTIE: GEWIJZIGD
RABO Zwolle 39.73.41.121

4. **Ontvankelijkheid.**

Omdat de Wm-aanvraag in eerste instantie niet voldeed aan de eisen die het Ivb stelt, hebben wij de vergunningaanvrager verzocht voor 12 juli 2003 aanvullende informatie in te dienen, teneinde te komen tot een ontvankelijke aanvraag.

De aanvullingen hebben onder andere betrekking op herkomst van het afval, vakbekwaamheid personeel en maatregelen ten aanzien van geur, geluid en bodem.

Hieraan is op 7 juli 2003, kenmerk EMT 2003/2880, gevolg gegeven.

De ingediende Wm-vergunningsaanvraag voldoet daarmee aan de in het Ivb gestelde eisen.

Omdat er vanuit de inrichting waarvoor deze Wm-vergunning wordt aangevraagd ook stoffen in het oppervlaktewater worden gebracht, waarvoor een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) is vereist, moet bij de aanvraag om een Wm-vergunning ook een aanvraag om een Wvo-vergunning worden gevoegd.

De Wvo-vergunningsaanvraag, die gelijktijdig met de Wm-aanvraag is binnengekomen, heeft betrekking op de gehele inrichting, terwijl de Wm-aanvraag uitsluitend betrekking heeft op de uitbreiding van de Avi met een derde verbrandingslijn.

5. **Milieueffectrapportage (MER).**

De activiteiten waarvoor vergunning wordt gevraagd (zie onder punt 2), vallen onder het Besluit milieueffectrapportage 1994, zoals gewijzigd bij besluit van 7 mei 1999, Stb. 224, onderdeel C, zodat er een MER bij de aanvraag gevoegd moet worden.

De afvalverbrandingsinstallatie valt onder onderdeel C 18.4 van vernoemd besluit, dat gaat over het oprichten van een inrichting bestemd voor het verbranden van niet-gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 100 ton per dag. Het MER is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag bij de beoordeling van en de besluitvorming op de aanvraag om vergunning ingevolge de Wm en ingevolge de Wvo.

Wij hebben het MER gelijktijdig bij de aanvraag ontvangen. Voor het MER is een mer-procedure gevolgd. Op 29 augustus 2002 is de kennisgeving van de startnotitie verschenen, de Commissie voor de milieueffectrapportage (Commissie) heeft op 29 oktober 2002 het richtlijnenadvies uitgebracht, de Richtlijnen MER zijn op 18 november 2002 en op 19 november 2002 door ons respectievelijk Dagelijkse Bestuur van het Waterschap Regge en Dinkel vastgesteld. De kennisgeving voor het MER volgde op 13 augustus 2003 en het toetsingsadvies van de Commissie is op 21 oktober 2003 (EMT2003/4548) uitgebracht.

Het MER heeft gelijktijdig met de aanvraag om Wm-vergunning en de aanvraag om Wvo-vergunning van 14 augustus 2003 tot en met 11 september 2003 ter inzage gelegen.

Op 4 september 2003 is een openbare zitting gehouden met betrekking tot het MER.

De Natuur- en Milieuraad Hengelo en omstreken was hierbij aanwezig. Daarbij zijn door haar vragen gesteld en is daarop zowel door de initiatiefnemer als namens ons informatie verstrekt. Mondeling zijn formeel geen opmerkingen ten aanzien van het MER ingediend.

Door de Natuur- en Milieuraad Hengelo en omstreken zijn namens Natuur- en Milieuraad Enschede wel schriftelijk opmerkingen ingediend. Deze hebben betrekking op onzekerheid en onduidelijkheid van de keuze van de installatie in de vergunningsaanvraag, de aandacht voor de fijne stof problematiek in het MER, de overschrijding van de geluidsnormen, de inconsequent gebruikte leemten in kennis en informatie en de wijze van evaluatie. Onze reactie ten aanzien van het MER en ten aanzien van de verschillende milieuaspecten komt in paragraaf 11 "Overwegingen ten aanzien van het MER" aan de orde.

De commissie heeft het uitgebrachte MER getoetst aan de richtlijnen van het MER, op eventuele onjuistheden en aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER. De commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER en in de toelichtende notitie van Avi aanwezig is. Uit de toelichtende notitie is een tabel opgenomen in bijlage 5 van het toetsingsadvies van de commissie. Ten aanzien van het aspect energie, de emissies en immissies geeft de commissie een toelichting op haar oordeel.

Inhoudelijk zullen wij op deze toelichting ingaan in de paragrafen 13.6 en 13.8.

6. Coördinatie.

6.1. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

Er is sprake van directe of indirecte Wvo-plichtige lozingen op het oppervlaktewater.

Overeenkomstig het verzoek van de vergunningsaanvrager hebben wij beide vergunningsaanvragen gecoördineerd behandeld.

In dat kader hebben wij de aanvragen en de (ontwerp)beschikkingen verzonden, ter inzage gelegd en gepubliceerd en hebben wij bevorderd dat bij de beoordeling van de aanvragen gelet is op de onderlinge samenhang tussen de beschikkingen op beide aanvragen.

Tevens is in het vooroverleg aandacht geschonken aan de inhoudelijke afstemming tussen beide (Wm- en Wvo-)vergunningen.

6.2. Woningwet.

Avi heeft bij gemeente Enschede nog geen bouwvergunning aangevraagd voor het bouwen van de derde verbrandingslijn. Wel is een "schetsplan" procedure gestart voor een vrijstelling van het bestemmingsplan voor een beperkt deel van de uitbreiding.

7. Geheimhouding.

In een begeleidend schrijven bij de vergunningsaanvraag heeft de aanvrager ons gevraagd de (financiële) gegevens die deel uitmaken van de aanvraag geheim te houden.

Op grond van artikel 19.3, lid 1 van de Wm kunnen wij uitsluitend de geheimhouding van gegevens toestaan als deze betrekking hebben op bedrijfsgeheimen of beveiligingsgegevens. De aanvrager heeft een tweede tekst overgelegd waarin die gegevens niet voorkomen of waaruit die niet kunnen worden afgeleid.

Wij hebben besloten de desbetreffende gegevens te beschouwen als bedrijfsgeheimen/-beveiligingsgegevens (brief d.d. 26 juni 2003, kenmerk EMT/03/2401). De ingediende aanvraag om vergunning ingevolge de Wm geeft naar ons oordeel zonder de (financiële) bijlage voldoende informatie voor een goede beoordeling van de stukken door belangstellenden en wettelijke adviseurs.

8. Verklaring van geen bedenkingen.

Omdat het niet gaat om een inrichting bedoeld in bijlage III van het Ivb, is een Verklaring van geen bedenkingen van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) niet nodig.

9. Aanvraag en vergunning.

De aanvragen van Avi bevatten een zogenoemd statisch en een dynamisch deel. Het statische deel bevat alle gegevens die volgens het Ivb noodzakelijk zijn. Het dynamische deel bevat alle informatie die een toelichting geven op wat wordt aangevraagd.

Vergunningsaanvrager verzoekt ons uitdrukkelijk om alleen het statische gedeelte van de Wm-vergunningsaanvraag vast te leggen in de te verlenen vergunning. Het integraal vastleggen van het dynamische deel van de aanvraag in de vergunning acht Avi bedrijfseconomisch gezien onnodig beperkend in de noodzakelijke flexibiliteit. Onder het hoofdstuk "Overwegingen ten aanzien van de aanvraag" bij paragraaf 12 van deze beschikking zullen wij ingaan in hoeverre tegemoet gekomen kan worden aan het verzoek van Avi om slechts een beperkt deel van de aanvraag om vergunning en de daarin of daarbij verstrekte gegevens en de daarbijbehorende tekeningen deel uit te laten maken van de vergunning.

10. Eerder verleende vergunningen en ontvangen meldingen.

Bij beschikking d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT2003/3550, hebben wij aan Avi een revisievergunning verleend voor vorenvermelde inrichting. De revisievergunning is in werking getreden op 1 november 2003 en per die datum onherroepelijk geworden. Met verwijzing naar het bepaalde in artikel 8.4, lid 4 van de Wm is de oprichtingsvergunning d.d. 15 maart 1994 daarmee komen te vervallen.

11. Wijziging regelgeving.

Op 1 april 2004 is het Besluit verbranden afvalstoffen (BVA), zoals opgenomen in Stb. 2004, 97, in werking getreden. Dit besluit vervangt het Besluit luchtmissies afvalverbranding, Stb. 1993, 36, en de Regeling verbranden gevaarlijke afvalstoffen.

Op grond van paragraaf 5, de Overgangs- en slotbepalingen, van het BVA komt aangevraagde activiteit rechtstreeks onder de werkingssfeer van bedoeld besluit te vallen. Dat betekent dat de derde lijn moet voldoen aan de bepalingen en de betreffende emissie-eisen van het BVA. In de aanvraag, in het MER en bij het opstellen van de beschikking is met het van kracht worden van dit besluit al rekening gehouden.

Op 18 mei 2004 is het gewijzigde Landelijk afvalbeheerplan (LAP) in werking getreden. Voorzover de wijzigingen aspecten betreffen die ook van toepassing zijn op deze aanvraag, is hiermee in de beschikking rekening gehouden.

12. Overwegingen ten aanzien van het MER.

12.1. Algemeen.

In het kader van de zogenoemde aanvaardbaarheidsbeoordeling hebben wij het MER getoetst aan de door ons opgestelde richtlijnen en aan de wettelijke vereisten en zijn tot de volgende conclusie gekomen.

Het MER geeft op een duidelijke wijze weer wat de milieuhygiënische gevolgen zijn van de voorgenomen activiteit waarbij een mengsel van hoogcalorisch huishoudelijk- en bedrijfsafval in een derde verbrandingslijn wordt verwerkt. Het nulalternatief, het D10-alternatief waarbij huishoudelijk afval met een lagere calorische waarde wordt verbrand en de verschillende uitvoeringsvarianten met de bijbehorende milieugevolgen, zijn in het MER beschreven.

12.2. Meest milieuvriendelijk alternatief.

Het meest milieuvriendelijke alternatief (MMA) bestaat uit een combinatie van alternatieven en varianten en wordt als volgt gedefinieerd:

1. toepassing van een watergekoelde roosteroven;
2. toepassing van verhoogde stoomcondities (43 bar en 415 C);
3. toepassing van rookgasreiniging met een hoge temperatuur OXY-katalysator;
4. toepassing van warmtelevering aan derden;
5. toepassing van hybride koeling en rookgaszijdige-herverhitting;
6. toepassing van nabehandeling voor verhoging van de kwaliteit van AVI-bodemassen.

Het MMA is een voor de initiatiefnemer realistische combinatie waarbij de minste emissies en effecten optreden.

12.3. Reactie op ontvangen opmerkingen.

Met betrekking tot de opmerkingen van de Natuur- en Milieuraad Enschede merken wij op dat:

- in de toelichtende notitie bij het MER door Avi is aangetoond, dat aan de normen van fijn stof voldaan kan worden hetgeen in het toetsingsadvies van de commissie wordt bevestigd;
- uit toetsing ons gebleken is dat de derde lijn aan de emissie-eisen van het BIA/BVA zal voldoen;
- er met eventuele aanvullende maatregelen geen overschrijdingen van de geluidsnormen zullen plaatsvinden;
- in deze beschikking tevens besluiten worden genomen over de MER-evaluatie en de te evalueren aspecten;
- onze reactie met betrekking tot de nog te maken keuzes in paragraaf 13.2 is verwoord.

12.4. Advies van de Commissie voor de milieueffectrapportage.

De commissie heeft het uitgebrachte MER getoetst aan de richtlijnen van het MER, op eventuele onjuistheden en aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER.

De commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER en de toelichtende notitie aanwezig is. Ten aanzien van het aspect energie en de emissies en immissies geeft de commissie een toelichting op het oordeel.

12.5. Conclusie.

Wij zijn van mening dat het MER in overeenstemming met de bedoelingen van de richtlijnen en de wettelijke vereisten een zodanig beeld geeft van de voorgenomen activiteiten dat wij in samenhang met de vergunningaanvraag tot een verantwoord besluit kunnen komen.

13. Overwegingen ten aanzien van de aanvraag.

13.1. Statisch en dynamisch deel van de aanvraag.

In de aanvraag wordt onderscheid gemaakt tussen een statisch en een dynamisch deel. Met een statisch en dynamisch deel beoogt de Avi meer flexibiliteit ingebouwd te krijgen in de vergunning. Het statische deel, dat alleen de wettelijk vereiste gegevens bevat in het kader van het Ivb, zou volgens de Avi verankerd mogen worden in de vergunning. Het dynamische deel, zoals onderzoeken, werkwijzen en procedures, zouden volgens de aanvrager niet aan de vergunning gekoppeld moeten worden. Ten aanzien van het verzoek van de Avi om bepaalde delen van de aanvraag niet te koppelen aan de vergunning merken wij het volgende op:

- als statisch deel van de aanvraag worden ten minste de gegevens aangemerkt die op basis van het Ivb vereist zijn. Tot het statische deel behoort het aanvraagformulier, zijnde hoofdstuk 1 tot en met 18. Hiermee is tevens het stookdiagram van de verbrandingsinstallatie vastgelegd;
- het acceptatiereglement en de –procedure 2003 (bijlage 1) zullen worden gekoppeld aan de vergunning. Dit reglement en deze procedure zijn van essentieel belang voor een verantwoorde bedrijfsvoering;
- bijlage 3, de bodemrisicoanalyse, zal deel uit maken van de vergunning omdat de bodembedreigende activiteiten hierin in kaart zijn gebracht en op basis van de analyse (beheers)maatregelen bepaald moeten worden;
- bijlage 4, het akoestisch onderzoek, maakt voorzover het de berekende geluidsbelasting inclusief maatregelen betreft, deel uit van de vergunning;
- de tekeningen R1 en R2 en de aanvullingen op de aanvraag, zoals vermeld in voorschrift 1.1.2 van deze vergunning, maken eveneens onderdeel uit van de vergunning.

Op basis van de hiervoor genoemde argumentatie zullen de hiervoor genoemde documenten onderdeel van de vergunning vormen.

13.2. Uitvoeringsvarianten.

De aanvraag om vergunning laat enkele keuzes voor de uiteindelijke uitvoering van de derde verbrandingslijn open, omdat er binnen de Avi nog beslissingen moeten worden genomen op basis van nog af te sluiten afvalcontracten en contracten voor eventuele warmtelevering. Het gaat hierbij om de volgende uitvoeringsvarianten:

- de concrete ontwerp-stookwaarde (10 tot 12 MJ/kg), de afvalsamenstelling (huishoudelijk en/of bedrijfsafval) en de doorzet van afval in de verbrandingslijn (216.000 ton op jaarbasis bij een stookwaarde van 12 MJ en een beschikbaarheid van 90%) liggen nog niet vast. De consequenties van een keuze van de stookwaarde voor de verbrandingslijn en de daarmee samenhangende emissies, energieproductie en reststoffen wil de aanvrager onderdeel laten zijn van het dynamisch deel van de aanvraag;
- de keus voor een water- of luchtgekoeld rooster is nog open; dit is afhankelijk van de voor de Avi optimale variant;
- hogere stoomcondities worden alleen toegepast als er geen warmtekrachtkoppeling (WKK) of warmtelevering plaatsvindt;
- toepassing van een OXY-katalysator wordt overwogen, maar is gelet op de nieuwigheid ervan geen zekere optie;

- toepassing van aardgas- of gasoliegestookte steun-/hulp branders.

De Avi geeft aan dat zij bij de definitieve uitvoeringsvariant rekening zal houden met het alara-principe (as low as reasonable achievable), de marktomstandigheden, economische criteria, de "state of the art" van technologie en de garantiestelling op de ontwerpgegevens.

Met verwijzing naar het samenstel van wettelijke bepalingen (artikel 8.10, lid 1 en artikel 8.11, lid 2 van de Wm), volgt dat de vergunning moet worden geweigerd, indien de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken door het stellen van voorschriften en beperkingen niet kunnen worden voorkomen danwel niet voldoende kunnen worden beperkt. Het bevoegd gezag komt vervolgens bij de toepassing van die bepalingen een zekere beoordelingsvrijheid toe, die haar begrenzing onder meer vindt in hetgeen uit de meest recente algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten voortvloeit.

Omdat de keuze voor de uitvoeringsvariant nog gemaakt moet worden, zullen de mogelijke milieugevolgen worden beoordeeld.

Voor wat de afvalsamenstelling en de afvaldoorzet betreft, baseren wij ons op het stookdiagram zoals is aangegeven in figuur 4.1 van de aanvraag.

Een ander belangrijk criterium voor de uitvoering van de installatie is het rendement waarmee het afval wordt omgezet in energie. Uit het MER en de aanvraag blijkt dat voor het halen van een hoog energierendement een hoge druk stoomconditie is vereist.

Daarom zullen wij de hogere stoomconditie vastleggen in de vergunning. Hiervan kan naar onze mening alleen worden afgeweken indien er externe warmtelevering kan plaatsvinden of WKK. Op deze wijze achten wij een verantwoord rendement gewaarborgd.

De andere in de aanvraag genoemde keuzevarianten zijn onzes inziens nauwelijks van invloed op de milieuaspecten. Daarom kan de Avi deze overige in de aanvraag aangegeven varianten naar onze mening binnen de reikwijdte van deze vergunning toepassen.

13.3. Vergelijking met het MMA.

In vergelijking met de in het MER omschreven MMA merken wij het volgende op:

1. het toepassen van een luchtgekoeld rooster in plaats van een watergekoeld rooster heeft slechts geringe invloed op het eigen energieverbruik van de installatie en is niet van invloed op andere milieuaspecten;
2. van de verhoogde stoomcondities mag uitsluitend worden afgeweken wanneer er warmte wordt geleverd aan derden;
3. het toepassen van een hoge temperatuur OXY-katalysator heeft weliswaar de voorkeur maar is vanwege de nieuwe technologie niet in de praktijk bewezen;
4. het toepassen van hybridekoeling en rookgaszijdige-herverhitting heeft weliswaar een positief effect op het elektrische rendement, maar toepassing hiervan heeft een groter waterverbruik tot gevolg;
5. de Avi is bezig met onderzoeken om de kwaliteit van avi-bodemassen voor 2006 te verbeteren teneinde te blijven voldoen aan het Bouwstoffenbesluit.

De hiervoor omschreven uitvoeringsvarianten kunnen naar onze mening dan ook gezien worden als een uitwerking van het meest milieuvriendelijk alternatief zoals in het MER is omschreven.

13.4. Voorschriften.

Omdat de derde verbrandingslijn gebruik zal maken van de reeds bestaande onderdelen (installaties, voorzieningen en opslagen) van de Avi, hebben wij geprobeerd de voorschriften voor de derde verbrandingslijn zo veel mogelijk te laten aansluiten op de vigerende revisievergunning d.d. 2 september 2003. Daar waar mogelijk hebben wij de voorschriften uit de vigerende vergunning van toepassing verklaard. Een en ander maakt het mogelijk dat de milieuadministratie, de acceptatie en het milieuzorgsysteem ingebed kunnen worden in de bestaande systemen.

Toetsingskader “het belang van de bescherming van het milieu” (artikel 8.8 en 8.10 van de Wm)

14. Beoordeling gevolgen voor het milieu ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en de mogelijkheden door middel van voorschriften deze te voorkomen danwel te beperken.

14.1. Doelmatigheidstoetsing.

Het begrip doelmatigheid van afvalverwerking is nader uitgewerkt in het beleidskader en de sectorenplannen van het Landelijk afvalbeheerplan (LAP).

Omdat in de vergunningsaanvraag wordt uitgegaan van verbranding van zowel huishoudelijk als bedrijfsafval, hebben wij de verwerking van beide afvalstromen getoetst aan het LAP.

Onderscheid tussen verwijdering en nuttige toepassing.

Er werd oorspronkelijk in het LAP onderscheid gemaakt tussen verwijderingshandelingen (D) en handelingen met nuttige toepassing (R).

Wanneer er afvalstromen werden verbrand met een stookwaarde van het te verbranden afval van minder dan 11,5 MJ/kg, dan noemde het LAP deze verwijdering D10.

Ingeval de stookwaarde groter was dan 11,5 MJ/kg en de vrijkomende energie werd gebruikt, dan werd dit aangemerkt als nuttige toepassing R1.

Het LAP maakte dit onderscheid, omdat capaciteitsuitbreidingen van installaties voor verbranding van R1 stromen was toegestaan. Voor uitbreidingen van een D10 installatie waren er beperkingen in het LAP opgenomen. Het Europese Hof heeft echter onlangs uitgesproken, dat er bij verbranding van hoogcalorische afvalstromen (> 11,5 MJ/kg) in een AVI altijd sprake is van verwijdering (D10). Het LAP is zeer recent hierop aangepast. Bij de toetsing van deze vergunningaanvraag zullen wij dan ook uitgaan van de term verwijdering.

Verwijdering huishoudelijk afval zijn nutstaken.

Het verbranden als vorm van verwijderen van afvalstoffen is een schakel in de afvalbeheersketen die absoluut goed geregeld moet zijn. Het is van belang dat de continuïteit voor het milieuhygiënisch verantwoorde beheer van afvalstoffen is gewaarborgd. Hiervoor is in de toekomst voldoende capaciteit nodig. Afvalverbrandingsinstallaties worden om die redenen aangemerkt als nutsvoorzieningen. De overheid heeft voor dergelijke voorzieningen die maatschappelijk onmisbaar zijn een bijzondere verantwoordelijkheid.

Door het opengaan van de landsgrenzen voor het transport van te verbranden afvalstoffen bestaat er per 1 juli 2003 geen capaciteitsregulering meer voor de verbranding van afvalstoffen in AVI's.

Energiewinning uit afvalstoffen.

Voor het brandbare restafval is het beleid erop gericht om de in dat afval aanwezige energie-inhoud zo veel mogelijk te benutten. Hierdoor wordt een bijdrage geleverd aan het klimaatbeleid met als doel het terugdringen van CO₂-emissie naar de atmosfeer. Als er nieuwe verwijderingscapaciteit wordt gebouwd, wordt gestreefd naar hogere energierendementen dan die van de bestaande AVI's. Volgens het LAP is het elektrische rendement van de huidige AVI's beperkt tot maximaal 25 %. Verder heeft de rijksoverheid een nieuwe stimuleringsregeling (MEP) ontwikkeld met als doel bij verbranding van afval de vrijkomende energie nuttig toe te passen.

Sectorplan Huishoudelijk restafval.

Bij huishoudelijk restafval, inclusief grof huishoudelijk restafval, gaat het om afval dat vrijkomt bij particuliere huishoudens en dat resteert na het scheiden en na het gescheiden houden van afvalstromen als glas, papier, organisch afval (GFT-afval), textiel, enzovoort.

Dit restafval bedraagt in 2006 volgens het LAP circa 40% van het totale aanbod huishoudelijk afval en dient verwijderd te worden. In het LAP is de minimumstandaard voor het verwerken van huishoudelijk restafval bepaald, namelijk het "verwijderen door verbranden", waarbij aan (daarbij vrijkomende) reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort. Deze minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking van huishoudelijk restafval. Verwijderen door verbranden wordt algemeen aanvaard als uitvoerbaar, bedrijfszeker en kosteneffectief. De grens van 5% te storten restafval is afgeleid van de hoeveelheid die vrijkomt bij het verbranden van huishoudelijk restafval en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval in de AVI's. De overige reststoffen van verbranding, zoals onder andere bodemas, worden nuttig toegepast. Tevens wordt bij het verbranden van afval in een AVI energie gewonnen. Dit maakt de minimumstandaard milieueffectief, samen met het feit dat een hoogwaardiger wijze van verwerken (anders dan verbranden) voor alle huishoudelijk restafval vanwege de heterogeniteit van dit afval, niet haalbaar is.

Uit het vorenstaande concluderen wij dat de aangevraagde activiteit, het verbranden van huishoudelijke restafval en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval in de te bouwen derde verbrandingslijn, voldoet aan de minimumstandaard, zoals vastgesteld in het "Sectorplan Huishoudelijk restafval" van het LAP.

Sectorplan Restafval van handel, diensten en overheden.

Het gaat in dit sectorplan over ongescheiden ingezameld restafval dat vrijkomt bij de handel, diensten en overheden (HDO-restafval); de samenstelling van dit afval komt overeen met huishoudelijk afval. De minimumstandaard voor het verwerken van het HDO-restafval is verwijderen door verbranden in een AVI, waarbij aan reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort.

De te bouwen derde verbrandingslijn voldoet aan deze minimumstandaard.

Sectorplan Reststoffen van afvalverbranding.

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor de reststoffen die vrijkomen bij verbranding van huishoudelijke afvalstoffen en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen in een AVI. De taakstelling voor de AVI-reststoffen is 80% materiaalhergebruik in grond-, weg- en waterbouwkundige werken.

Deze taakstelling wordt in geheel Nederland momenteel reeds gehaald.

Per reststof worden navolgend de minimumstandaards genoemd en met de bij onderhavige inrichting toegepaste techniek vergeleken.

Bodemas van een AVI dient conform de bepalingen van het Bouwstoffenbesluit te worden hergebruikt als categorie 2-bouwstof of als "bijzondere categorie".

De Avi probeert de vrijkomende bodemassen, opgemengd met ketelas, als gecertificeerd secundaire bouwstof af te zetten.

Voor *vliegias* is volgens het LAP de minimumstandaard storten na koude immobilisatie (al dan niet als mengsel met andere afvalstoffen). Daarnaast is het storten in zogenaamde "big bags" toegestaan totdat op basis van het "Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen" het storten van onbehandeld vliegias moet worden beëindigd. Voor de Avi kan deze reststof in big bags worden gestort bij Twence BV. Momenteel wordt al een groot deel voor nuttige toepassing afgezet aan derden. De brancheorganisatie van de afvalverwerkers, de Vereniging Afvalbedrijven (VA), onderzoekt de mogelijkheden voor nuttige toepassing van vliegias. De Avi is lid van de VA.

Als minimumstandaard voor de verwijdering van droog *AVI-rookgasreinigingsresidu* (RGR) is in het LAP het storten vastgesteld, al dan niet gemengd met andere reststoffen.

Op termijn zal ter beperking van de risico's op verspreiding van verontreinigingen, het RGR voorafgaand aan het storten geïmmobiliseerd moeten worden. Op dit moment wordt nog onderzocht of er alternatieve technieken zijn, daar geïmmobiliseerd storten moeilijk te verwezenlijken is. Bij de Avi wordt gestreefd naar het nuttig toepassen van RGR, onder andere door afvoer van het RGR naar de Duitse zoutmijnen.

Na beoordeling van de aangevraagde activiteiten en na toetsing daarvan aan het LAP is ons gebleken dat het verbranden van huishoudelijk afval en daarmee vergelijkbaar afval en bedrijfsafval in de installaties van de Avi voldoen aan de minimumstandaards als bepaald in het Sectorplan Reststoffen van afvalverbranding.

Capaciteitsplan thermisch verwerken.

Volgens het Capaciteitsplan thermisch verwerken van het LAP dienen bij vergunningverlening, ook bij een herziening van bestaande vergunningen voor verwijdering van afvalstoffen door verbranden, verder de volgende aspecten te worden getoetst:

1. de kwaliteit en kwantiteit van emissies;
2. de kwaliteit en kwantiteit van de reststoffen na verbranding.

De kwaliteit en kwantiteit van de emissies naar de lucht worden behandeld onder paragraaf 14.6. Onder paragraaf 14.8 van deze beschikking wordt verder ingegaan op de kwaliteit en kwantiteit van de vrijkomende reststoffen bij de Avi.

Conclusie.

De aangevraagde activiteiten passen naar onze mening in het landelijk beleid dat in het LAP is beschreven. De verwerking van de reststoffen gebeurt op dezelfde wijze als de verwerking van de reststoffen van de bestaande twee afvalverbrandingslijnen.

14.2. Beoordelingskader van de Integrated Pollution and Prevention Control (IPPC)-richtlijn (96/61/EG).

De Europese Commissie heeft een Europese IPPC Richtlijn (Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) opgesteld waaraan bedrijven moeten voldoen. De BREF's (BAT Referentiedocumenten) zijn het resultaat van een informatie-uitwisseling over Beste Beschikbare Technieken (BAT) voor een reeks van industriële activiteiten.

De doelstelling van de IPPC-richtlijn is het bereiken van een geïntegreerde aanpak om industriële verontreinigingen te voorkomen en te bestrijden.

Wanneer een installatie aan de BAT voldoet mag ervan worden uitgegaan dat voldaan wordt aan het criteria van "meest recent en algemeen aanvaarde milieuhygiënische inzichten".

Op het voorgenomen initiatief zijn twee BREF's van toepassing namelijk Koelsystemen en Verbranding van afval. Bij de laatstgenoemde gaat het om een nog niet vastgesteld BREF. De Nederlandse bijdrage aan het BREF Verbranden van afval is begin 2002 verschenen. Een eerste concept van het Europese BREF dateert van medio 2003. Maar dit document bevat nog geen uitspraken over hetgeen als BAT kan worden aangemerkt.

Het tweede concept is in maart 2004 verschenen, maar de definitieve vaststelling van het BREF-document vereist daarna nog een minimale procedure tijd van 1 jaar.

De vaststelling van de Nederlandse emissie-eisen, zoals opgenomen in het Besluit verbranden afvalstoffen, is gebaseerd op de Europese afvalverbrandingsrichtlijn, richtlijn nr. 2000/76/EG van 4 december 2000, en wordt gezien als implementatie van de IPPC-richtlijn. In het MER en de vergunningsaanvragen wordt met de genoemde documenten rekening gehouden.

Bij toepassing van de gehanteerde emissie normen (piekwaarden) zullen de in het Nederlandse BAT-document aangegeven (jaargemiddelde) emissienormen worden gerealiseerd. Daarmee kan worden gesteld dat het ontwerp van de derde verbrandingslijn, voorzover momenteel valt te beoordelen, voldoet aan de IPPC-richtlijn.¹

14.3. Geluids- en trillingshinder.

14.3.1. Situatie.

Voor de situatiebeschrijving van de Avi en omgeving wordt in de eerste plaats verwezen naar de situatiebeschrijving in de revisievergunning van 2 september 2003, paragraaf 11.2.1. In aanvulling hierop merken wij over de verandering het volgende op.

De Avi heeft het voornemen de bestaande installatie uit te breiden met een derde verbrandingslijn. In het kader van de MER zijn de voorgenomen activiteit en een aantal varianten onderzocht. In alle gevallen leidt de uitbreiding tot de volgende gevolgen voor de geluidssituatie:

¹ In de behandeling van de bedenkingen in paragraaf 22 wordt verder hierop ingegaan.

- door de uitbreiding van het bestaande gebouw en daardoor de toename van het totale geveleppervlak, als mede door extra installaties zal de geluidsemissie van de totale installatie toenemen;
- door de toename van de verbrandingscapaciteit zal het aantal aan- en afvoerbewegingen en daarmee de geluidsemissie van de mobiele geluidsbronnen toenemen.

Voor de derde verbrandingslijn gaan dezelfde bedrijfstijden gelden als vermeld in de beschikking van 2 september 2003, bij paragraaf 11.2.1. Een uitzondering hierop vormt het slakkenverwerkingsgebouw, deze zal ook in de avondperiode in werking zijn.

14.3.2. Akoestisch onderzoek.

In het kader van de aanvraag voor de veranderingsvergunning is een akoestisch onderzoek uitgevoerd naar de toekomstige geluidsimmissie van de inrichting (Akoestisch onderzoek adviesbureau Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV, rapportnummer 2002.2469-4 van 14 mei 2003; Titel: Akoestisch onderzoek behorende bij MER voor een derde verbrandingslijn op het terrein van Twence Afvalverwerking te Hengelo). In aanvulling op het akoestisch onderzoek is een notitie (adviesbureau Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV, Notitie 2002.2469-1 van 4 juli 2003; Titel: Aanvulling MER derde verbrandingslijn Twence Afvalverwerking) aan de aanvraag toegevoegd. In het akoestisch onderzoek zijn de vergunde situatie, de voorgenomen activiteit en drie varianten in beeld gebracht. Per situatie zijn de mogelijk te nemen maatregelen onderzocht.

De aanvraag beperkt zich tot de in het akoestisch onderzoek beschreven voorgenomen activiteit en variant III (100% warmtelevering). De overige in het akoestisch onderzoek beschreven varianten worden hier dan ook buiten beschouwing gelaten.

Het akoestisch onderzoek is opgesteld op basis van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (uitgave 1999).

14.3.3. Optredende geluidsniveaus, grenswaarden en toetsing.

Het toetsingskader voor de onderhavige aanvraag wordt gevormd door de voorschriften behorende bij de onderliggende revisievergunning van 2 september 2003 en de geluidszone. Een overschrijding van de vigerende grenswaarden voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ kan worden toegestaan wanneer dit inpasbaar is binnen de geluidszone van het Industrieterrain "Twentekanaal".

Voor de toetsing van de maximale geluidsniveaus (L_{Amax}) wordt uitgegaan van de grenswaarde voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT} + 10$ dB(A) ter plaatse van de geluidszone.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

In het voorgaande is aangegeven dat het akoestisch onderzoek onderdeel zal gaan vormen van de vergunning. De onderdelen van het akoestisch onderzoek die relevant zijn voor de aangevraagde activiteiten zijn:

- de voorgenomen activiteit en aanvullende maatregelen;
- de variant III en aanvullende maatregelen.

De in het akoestisch onderzoek beschreven maatregelen beschouwen wij als maatregelen die uit oogpunt van alara realiseerbaar zijn.

Uit het onderzoek blijkt dat in beide gevallen, zowel zonder als met maatregelen, de vigerende grenswaarden (ten dele) worden overschreden. Op sommige punten is ten opzichte van de vergunde situatie echter ook sprake van een afname van de geluidsbelasting.

Het akoestische model is ter toetsing aan de zonebeheerder van het industrieterrain (gemeente Hengelo) aangeboden. Uit de toetsing is gebleken dat de voorgenomen activiteit met aanvullende maatregelen en variant III met aanvullende maatregelen inpasbaar zijn binnen de geluidszone.

Het voorgaande houdt in dat, ondanks de overschrijding van de vigerende grenswaarden, de voorgenomen activiteit met aanvullende maatregelen of variant III met aanvullende maatregelen door ons kan worden toegestaan. Hiertoe hebben wij aan deze veranderingsvergunning geluidsvoorschriften verbonden (zie ook 14.3.4).

Maximaal geluidsniveau L_{Amax}

De piekgeluiden worden met name veroorzaakt door de transportmiddelen. Het maximale geluidsniveau ter plaatse van de controlepunten bedraagt voor zowel dag- als avondperiode ten hoogste 52 dB(A) (punt 221) en ter plaatse van de geluidszone voor zowel dag- als avondperiode ten hoogste 49 dB(A) (punt 145). Tijdens de nachtperiode vinden geen transportbewegingen plaats, waardoor ter hoogte van de geluidszone de optredende maximale geluidsniveaus lager dan 35 dB(A) zullen zijn.

Uit toetsing van de optredende maximale geluidsniveaus aan de vigerende grenswaarden volgt dat op controlepunt 221 en zonebewakingspunt west (145) voor zowel dag- en avondperiode een overschrijding van 7 respectievelijk 2 dB optreedt. De overige toetsingspunten laten een afname van 1 tot 5 dB ten opzichte van de vigerende grenswaarden zien.

Wij achten de genoemde overschrijdingen toelaatbaar om de volgende redenen. De overschrijdingen van de vigerende grenswaarden betekenen slechts een geringe overschrijding van de aanbevolen ondergrens voor maximale geluidsniveaus zoals genoemd in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van 1998. Bovendien zijn in beide gevallen de geluidsgevoelige bestemmingen op veel grotere afstand gelegen dan de zonebewakingspunten.

14.3.4. Maatregelen.

Uit het voorgaande blijkt dat de uitbreiding van de Avi met een derde verbrandingslijn mogelijk is indien wordt voorzien in aanvullende maatregelen. De in het akoestisch onderzoek beschreven maatregelen bestaan uit een uitbreiding van de bestaande slakkenopslag, waardoor een afschermdende werking naar de omgeving wordt verkregen. De te nemen maatregelen zijn uitgebreid beschreven in het akoestisch onderzoek. Wij kiezen ervoor doelvoorschriften aan deze vergunning te verbinden zodat de vergunninghouder vrij is in het kiezen van het uiteindelijke maatregelenpakket om aan deze doelvoorschriften te kunnen voldoen.

Om te kunnen controleren of na realisatie van de derde lijn daadwerkelijk aan deze doelvoorschriften wordt voldaan, hebben wij aan deze vergunning een onderzoeksverplichting verbonden.

14.3.5. Toelichting geluidsvoorschriften.

Ten behoeve van de aanvraag om een veranderingsvergunning is de geluidssituatie voor de gehele inrichting onderzocht.

Dit betreft dus de bestaande situatie volgens de revisievergunning inclusief de aangevraagde verandering met een derde verbrandingslijn.

De aangevraagde verandering heeft een behoorlijke invloed op de geluidsruimte die op grond van de revisievergunning van 2 september 2003 voor de thans in werking zijnde inrichting geldt. Wij zijn van mening dat deze invloed zelfs dusdanig is, dat deze dwingt tot het intrekken en wijzigen van enkele geluidsvoorschriften behorende bij de revisievergunning. Immers, het in werking zijn van de aangevraagde activiteit, te weten de uitbreiding van de inrichting met een derde verbrandingslijn, leidt tot een verandering in de geluidscoutour zoals deze geldt voor de gehele inrichting.

Met het in deze veranderingsvergunning intrekken en wijzigen van enkele geluidsvoorschriften behorende bij de revisievergunning, beogen wij te voorkomen dat de geluidsvoorschriften uit de revisievergunning en de geluidsvoorschriften uit deze veranderingsvergunning naast elkaar bestaan. Hiermee wordt rechtsonzekerheid voorkomen en wordt een duidelijk handhavingskader geschapen.

Wij benadrukken dat het intrekken en wijzigen van de geluidsvoorschriften nadrukkelijk gekoppeld is aan de feitelijke realisering en in werking hebben van de derde verbrandingslijn. Wij hebben in de voorschriften (voorschrift 1.1.1), verbonden aan deze veranderingsvergunning, een koppeling gelegd met de datum van het in werking stellen van de derde verbrandingslijn.

Eerst op dat moment worden de geluidsvoorschriften uit de revisievergunning als ingetrokken beschouwd en gelden de geluidsvoorschriften zoals verbonden aan deze veranderingsvergunning. Met andere woorden: mocht de derde verbrandingslijn om wat voor reden ook niet gerealiseerd worden, blijft de revisievergunning inclusief de daarin opgenomen geluidsvoorschriften onverkort en ongewijzigd van kracht.

Met de feitelijke realisering van de uitbreiding van de inrichting en het in werking hebben van de derde verbrandingslijn, worden de voorschriften 4.1.1 en 4.1.2 van de onderliggende revisievergunning van 2 september 2003 vervangen door de voorschriften 4.1.3 of 4.1.4 en 4.1.5 van deze veranderingsvergunning. De overige voorschriften van de revisievergunning blijven onverminderd van kracht en zullen tevens gelden voor de derde verbrandingslijn.

De volgende redenen liggen ten grondslag aan de intrekking in wijziging van enkele geluidsvoorschriften:

- wij vergunnen niet meer geluidsruimte dan nodig is blijkens de aanvraag om veranderingsvergunning;
- de uitbreiding heeft gevolgen voor de bestaande situatie, de beschreven situatie in het akoestisch onderzoek behorende bij de veranderingsaanvraag betreft de gehele inrichting, inclusief uitbreiding. De uitbreiding is naar onze mening echter niet van een dergelijke aard dat dit zou moeten leiden tot de aanvraag van een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wm;
- de bestaande rechten en plichten die volgen uit de revisievergunning worden door de veranderingsvergunning niet aangetast.

14.3.6. Alara.

De relevante geluidsemissie van de uitbreiding met een derde verbrandingslijn wordt veroorzaakt door de extra transportbewegingen en door de extra installaties en gebouwdelen ten behoeve van de derde verbrandingslijn. De geluidsemissies van de transportbewegingen zijn nauwelijks beïnvloedbaar, omdat het transportmiddelen betreft van derden die de inrichting bezoeken. De overige (eigen) transportmiddelen voldoen aan de akoestische Stand der techniek.

Met betrekking tot de derde verbrandingslijn en het omhullende gebouw wordt opgemerkt dat deze aan de akoestische Stand der techniek zullen voldoen. Hierbij kan onder andere worden vermeld dat de gevels van het gebouw geïsoleerd en geheel gesloten en de lichtstraten dubbelwandig zullen worden uitgevoerd.

Uit het voorgaande blijkt dat de uitbreiding inpasbaar binnen de geluidzone is indien aanvullende maatregelen getroffen worden. Op basis van het vorenstaande stellen wij dat door toepassing van die maatregelen aan het alara-beginsel kan worden voldaan.

De vergunninghouder dient zich er overigens van bewust te zijn dat bij aanschaf en/of huur van materieel, de geluidsemissie van dat materieel gelijk is aan of lager dan het overeenkomstige bronvermogen dat voor desbetreffend materieel gehanteerd is in het akoestisch onderzoek. Het materieel dient te allen tijde in een goede staat van onderhoud te verkeren. Aan te schaffen materieel en installaties dienen te allen tijde te voldoen aan de (akoestische) Stand der techniek.

14.3.7. Incidentele bedrijfssituaties.

Ten gevolge van de derde verbrandingslijn vinden geen specifieke activiteiten plaats die minder dan 12 dagen per jaar voorkomen en een hogere geluidsemissie tot gevolg hebben dan in de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie is beschouwd. Hierdoor is een incidentenregeling niet van toepassing voor de uitbreiding van de inrichting.

14.3.8. Indirecte hinder.

De inrichting is zodanig op het industrieterrein gelegen dat er geen sprake is van enige akoestische herkenbaarheid nabij geluidsgevoelige bestemmingen. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat ten gevolge van de transportbewegingen in de vergunde situatie op 21 meter vanuit de rijlijn een geluidsniveau van 50 dB(A) ontstaat. Bij uitbreiding van de Avi met een derde verbrandingslijn zal dit geluidsniveau optreden op een afstand van 31 meter vanuit de rijlijn. Hierbij dient men ervan uit te gaan dat alle transportbewegingen dezelfde route volgen. In de praktijk zullen de transportbewegingen zich echter uitwaaiëren over de omgeving waardoor een lager geluidsniveau zal optreden.

14.3.9. Conclusie.

Op basis van het voorgaande concluderen wij dat de geluidhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt door het bepaalde in de aan deze beschikking te verbinden geluidsvoorschriften.

14.4. Bodembescherming.

14.4.1. Huidige stand van zaken.

Uit de bodemonderzoeken die voor de bestaande Avi zijn uitgevoerd en ook de locatie van de derde verbrandingslijn omvatten, blijkt dat in de grond geen noemenswaardige verontreinigingen zijn aangetroffen. In het grondwater zijn plaatselijk licht tot sterk verhoogde gehalten aan enkele zware metalen aangetroffen. Het gaat hierbij om plaatselijk verhoogde gehalten aan zink en cadmium. Desbetreffende verhoogde gehalten kennen naar alle waarschijnlijkheid een natuurlijke oorsprong. De oorzaak van plaatselijk verhoogde sulfaatgehalten is niet bekend.

Er is voldoende inzicht in de bodemsituatie ter plaatse verkregen, zodat in de toekomst kan worden vastgesteld of de eventueel aanwezige bodemverontreinigingen door de bedrijfsactiviteiten van dit bedrijf zijn veroorzaakt.

De uitbreiding van de inrichting met een derde verbrandingslijn ligt niet binnen een aangewezen (toekomstig) grondwaterbeschermingsgebied volgens de Provinciale Milieuverordening Overijssel 1998.

14.4.2. Potentiële bodemrisico's.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende activiteiten in inrichtingen als bedoeld in de Wm. De NRB is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag en ondernemers voor het bepalen van het risico van bodembedreigende activiteiten, de selectie van adequate bodembeschermende maatregelen en voorzieningen en het vaststellen en handhaven van vergunningsvoorschriften. Doel is ervoor te zorgen dat er niet meer dan een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging ten gevolge van de aangevraagde bedrijfsactiviteiten aanwezig is.

In bijlage 3 van de aanvraag is ten behoeve van de derde lijn een bodemrisicoanalyse opgenomen. Er zijn 14 bedrijfsactiviteiten beoordeeld te weten: grof afvalbunker, hydraulische ruimte scharen, shredder, fijn afvalbunker, oven, bodemassenbunker, rookgasbehandeling, silo's voor ketelas, vliegass, residu en actiefkool, kalkopslag met kalkmelk bereiding, noodstroomaggregaat en de verschillende transporten. Voor alle activiteiten is aangegeven op welke wijze aan een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan kan worden.

14.4.3. Voorzieningen, maatregelen en onderzoeken.

Uit de bodemrisicoanalyse (bijlage 3 van de aanvraag) blijkt dat voor alle bodembedreigende bedrijfsactiviteiten voldoende maatregelen en voorzieningen kunnen worden getroffen om een verwaarloosbaar bodemrisico te bereiken als bedoeld in de NRB.

Het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico kan een samenspel zijn tussen technische voorzieningen, bijvoorbeeld vloeistofdichte vloeren en lekbakken, en (gedrags)maatregelen. Deze (gedrags)maatregelen, die bijdragen tot het gewenst verwaarloosbaar bodemrisico, zijn onder te verdelen in (1) reparatie en onderhoud, (2) toezicht en inspectie en (3) incidentenmanagement in de vorm van algemene zorg en/of faciliteiten en personeel.

Op basis van de bodemrisicoanalyse zal de vergunninghouder maatregelen moeten treffen ten einde te komen tot een verwaarloosbaar bodemrisico. Binnen de kaders van de NRB zal door de vergunninghouder een keuze worden gemaakt tussen de technische voorzieningen en aanvullende organisatorische (gedrags)maatregelen. In de voorschriften is daarom bepaald dat de vergunninghouder een Plan van Aanpak dient op te stellen waarin de concrete uitvoering van de bodembeschermende voorzieningen en maatregelen opgenomen zullen worden. Dit plan, dat onze instemming moet hebben, dient aan te tonen dat een verwaarloosbaar bodemrisico wordt bereikt.

Conclusie.

Op basis van het voorgaande wordt geconcludeerd dat de in de aanvraag opgenomen analyse toereikend is zodat voor de aangevraagde bedrijfsactiviteiten een verwaarloosbaar risico kan worden bereikt. De nog te treffen voorzieningen c.q. maatregelen dienen op basis van een plan te worden gerealiseerd.

14.5. Externe veiligheid en brandveiligheid.

14.5.1. Huidige stand van zaken.

De inrichting valt niet onder het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO). De vergunninghouder heeft voor de twee bestaande lijnen in verband met de opslag van brandbaar afval en de complexiteit van de bedrijfsvoering diverse preventieve, repressieve en preparatieve maatregelen getroffen om brand te voorkomen en in het geval van een brand deze effectief te kunnen bestrijden. In dit verband kunnen genoemd worden een algemeen rookverbod in de inrichting (behoudens in ruimtes waar expliciet is aangegeven dat roken is toegestaan), een sprinklersysteem, diverse blus- en detectie-installaties, bluskanonnen en een blusschuiminstallatie. Voorts beschikt vergunninghouder voor de reeds bestaande verbrandingslijnen over een bedrijfsnoodplan waarin onder andere de procedures zijn beschreven hoe te handelen bij een brand.

14.5.2. Mogelijke risico's.

In de vergunningsaanvraag zijn de volgende risico's onderkend. Stofexplosie in de bunker wordt door de relatieve vochtige toestand van het afval niet verwacht. Eventueel kan het afval worden bevochtigd door het sprinklersysteem. De kans op stofexplosie van vlieggas wordt door de inerte toestand van het vlieggas niet verwacht. Door de reactiviteit en brandbaarheid van hoogovenkool zullen de opslagtanks voor hoogovenkool voorzien worden van overdrukveiligheden. De risico's op een turbine-explosie worden als minimaal tot verwaarloosbaar ingeschat. Door middel van een goede temperatuurregeling bij de deNO_x-installatie worden de risico's op een explosie vrijwel uitgesloten.

14.5.3. Voorzieningen en maatregelen.

Voor de derde verbrandingslijn van de Avi worden de voorschriften uit de vigerende revisievergunning voor de huidige installaties onverkort van toepassing verklaard. Ten aanzien van het brandpreventieplan en het bedrijfsnoodplan van de Avi, dient de derde lijn als onderdeel van de Avi in de plannen opgenomen te worden.

14.6. Luchtverontreiniging.

14.6.1. Huidige stand van zaken.

Bij het verbranden van afval in de derde lijn van de Avi komen de voornaamste emissies uit de schoorsteen. De rookgassen van de derde verbrandingslijn zullen voldoen aan de landelijke grenswaarden voor luchtmissies van afvalverbrandingsinstallaties, zoals opgenomen in het Besluit luchtmissies afvalverbranding en tevens kunnen de emissies voldoen aan de toekomstige normen uit het ontwerp-Besluit Verbranding afvalstoffen (BVA).²

Verder is er een aantal kleine puntbronnen, zoals bij de opslag van reststoffen uit de RGR, die een beperkte bijdrage leveren aan de uitworp van vervuilende stoffen. Daarnaast komen vanuit diverse diffuse en puntbronnen stofemissies vrij bij transport, op- en overslag van stuifgevoelige stoffen en afvalstoffen.

Deze belangrijkste emissies zijn alle in kaart gebracht voor de aanvraag om Wm-vergunning. In hoofdstuk 7 van de aanvraag worden alle relevante gegevens met betrekking tot luchtmissies vermeld en getoetst aan de Nederlandse emissie richtlijnen lucht (Ner). Ook zijn de voorgenoemde maatregelen hierin omschreven.

Met betrekking tot het Besluit luchtkwaliteit van 11 juni 2001, heeft de aanvrager voor alle componenten de emissies berekend en aan het besluit getoetst. Hieruit blijkt dat ruimschoots wordt voldaan aan de emissie-eisen van genoemd besluit.

Uit de aanvullende gegevens van de aanvrager en uit het toetsingsadvies over het milieueffectrapport van de commissie blijkt dat de derde verbrandingslijn ook aan de normen voor fijn stof kan voldoen.

14.6.2. Richtlijnen, circulaires en dergelijke.

De rookgassen afkomstig van de derde verbrandingslijn van de Avi dienen te voldoen aan de emissie-eisen van het Besluit luchtmissies afvalverbranding. Het besluit zal binnenkort worden vervangen door het Besluit verbranden afvalstoffen.² De emissie-eisen voor de componenten die gelden voor AVI's wijzigen echter nauwelijks. De Avi geeft in de aanvraag aan dat de installatie tevens zal voldoen aan de nieuwe regelgeving.

Voor de overige emissies, gerelateerd per component, gelden de bepalingen van de Ner (met name wat betreft het tegengaan van stofverspreiding) en de emissie-eisen van het Besluit luchtkwaliteit als toetsingskader.

14.6.3. Voorzieningen, maatregelen en onderzoeken.

De voorschriften over luchtmissies van de vigerende milieuvergunning worden door ons overeenkomstig van toepassing verklaard voor de derde verbrandingslijn. Verder schrijven wij voor dat de rookgasreiniging conform de aanvraag moet worden uitgevoerd met de mogelijkheid om te kiezen voor een OXY-katalysator.

14.7. Geuroverlast.

14.7.1. Huidige stand van zaken.

In hoofdstuk 8 van de aanvraag is een geurberekening opgenomen. In de berekeningen zijn de schoorsteen, de ontvangsthal met opslagbunker en de bewerking en opslag van avi-bodemassen meegenomen. Vervolgens zijn de geurimmissiecontouren voor het 98-percentiel en voor het 99,5-percentiel gefigureerd voor de bestaande twee lijnen plus de derde verbrandingslijn. Uit die contouren blijkt dat de geurimmissie vanwege de Avi (zowel bestaande lijnen en de uitbreiding) van beperkte omvang is.

Er liggen twee woningen binnen het 98-percentiel van de 1 g.e./m³-contour. Een van deze woningen is een bedrijfswoning, de andere woning ligt op een locatie met de bestemming "stort".

² Ten tijde van de vaststelling van deze beschikking is het BVA van kracht geworden. Zie paragraaf 11.

14.7.2. Mogelijke milieugevolgen.

Door de bedrijfsactiviteiten van de Avi treden geuremissies op. Naast de belangrijkste geurbron, de uittredende rookgassen van de derde verbrandingslijn via de schoorsteen, emitteren de ontvangsthuis voor afvalstoffen, de afvalopslagbunker, de slakkenbewerking en de slakkenopslag, geurstoffen.

De ontvangst en de opslag van afvalstoffen alsmede de slakkenbewerking vindt in pandig plaats. De slakkenopslag is gelegen op het buitenterrein en is onafgedekt.

14.7.3. Voorzieningen, maatregelen en onderzoeken.

Voor de activiteiten van de inrichting is een voorschrift opgenomen voor de geuremissie (voorschrift 3.1.1). Uitgangspunt hierbij is het bij de aanvraag verrichte geuronderzoek en de bepalingen van de Ner geweest. Gezien de relatief beperkte uitstoot van geurstoffen bij Avi achten wij het daarbijbehorende hinderniveau acceptabel.

Verder hebben wij bepaald dat de middelvoorschriften uit de vigerende milieuvergunning voor de bestaande installatie ook van toepassing zijn op de derde verbrandingslijn. Dit betekent dat de vergunninghouder geurbepalende maatregelen die in de aanvraag zijn genoemd moet treffen. Bij eventuele optredende ernstige geurhinder dient het desbetreffende bedrijfsproces onmiddellijk te worden beëindigd en moeten maatregelen genomen worden om zo snel mogelijk weer binnen het acceptabele hinderniveau te komen.

14.8. Verruimde reikwijdte Wet milieubeheer.

Afvalwater.

Binnen de Avi ontstaat naast hemelwater, sanitair en huishoudelijk afvalwater ook bedrijfsafvalwater. Het hemelwater afkomstig van verharde oppervlakten en het sanitaire en huishoudelijke afvalwater wordt op de openbare riolering geloosd. De uitbreiding met de derde verbrandingslijn is van geringe invloed op het waterverbruik omdat er gekozen is voor een semi-droge rookgasreiniging. In de Wvo-vergunning zijn voorschriften opgenomen over de kwantiteit en kwaliteit van het afvalwater. Verdere preventiemaatregelen zijn volgens ons niet aan de orde.

Energie.

Zowel in het MER als in de vergunningsaanvraag is aandacht besteed aan het energetisch rendement van de te bouwen installatie. Belangrijk voor de keuze van de installatie is de mogelijkheid om warmte te kunnen leveren aan derden. Wanneer warmtelevering mogelijk is, kan er warmte-kracht-koppeling worden toegepast hetgeen een hoog omzettingsrendement kan opleveren. Bij het niet kunnen afzetten van warmte zal de nadruk komen te liggen op elektriciteitsproductie. Om een goed rendement van de installatie te bereiken zal er een hoge druk stoomcircuit worden toegepast. In de vergunning hebben wij voorschriften opgenomen ten aanzien van de inspanningen van Twence B.V. om een zo hoog mogelijk rendement van de installatie te realiseren. Binnen vier jaar na het in werking brengen van de inrichting dient de Avi een onderzoek in te stellen naar mogelijke energiebesparende maatregelen.

Afvalpreventie.

Bij het verbranden van afvalstoffen komen aanzienlijke hoeveelheden reststoffen vrij. Het gaat om bodemassen, vliegias, rookgasreinigingsresidu en voor de bedrijfsvoering om een kleine hoeveelheden oliehoudend afval. De bodemas wordt voor hergebruik onder andere in de wegenbouw afgezet. Landelijk zijn onderzoeken gaande om de kwaliteit van de vliegias te verbeteren en hierdoor het hergebruik te bevorderen. Bij de Avi zijn in het verleden diverse proeven uitgevoerd om de kwaliteit van de reststoffen te verbeteren.

Gezien de werkwijze van de behandeling van de reststoffen, de kwaliteit en kwantiteit komen wij tot de conclusie dat die voldoen aan de minimumstandaard van verwerking en dat op dit moment geen betere verwerkingsmethode beschikbaar en beproefd is.

Transport van en naar de inrichting.

Het aanbod van afval en van grond- en hulpstoffen voor de bedrijfsvoering vindt plaats per as. Twence B.V. beziet de mogelijkheden om het afval per trein of via het water te laten komen.

Gezien de locatie van de Avi op het industrieterrein, de beperkte bereikbaarheid voor medewerkers via het openbaar vervoer (in de avond- en nachtperiode) en de algemeen gangbare aanvoertechniek van afval door middel van vrachtwagens, lijkt het onzes inziens niet zinvol voorschriften op te nemen ten aanzien van vervoersmanagement.

15. Toekomstige ontwikkelingen.

Het betreft de wisselwerking tussen ontwikkelingen in het bedrijf en ontwikkelingen in de omgeving van het bedrijf. Voor de uitbreiding dient de Avi vrijstelling te vragen met betrekking tot de bepaling uit het bestemmingsplan om de bebouwingsgrens te mogen overschrijden.

Het betreft hier het uitbreiden van bedrijfsactiviteiten van een bestaand bedrijf, aviTwente B.V. De vergunninghouder heeft te kennen gegeven in de toekomst het bijstoken van zuiveringsslib in de twee bestaande verbrandingslijnen te willen onderzoeken. Voor realisatie van dit voornemen zal zij dienen te beschikken over een vereiste veranderingsvergunning.

Verder zal vergunninghouder streven naar een hogere beschikbaarheid van de verbrandingslijnen. Dit betekent dat de jaarlijkse doorzet van afval zou kunnen toenemen.

De AVI's zien zich geconfronteerd met enkele landelijke ontwikkelingen, zoals het aangekondigde stortverbod voor onbehandeld rookgasreinigingsresidu en vliegias en het opheffen van de bijzondere categorie voor bodemassen.

De Avi. is bezig om de mogelijkheden voor warmtelevering aan bedrijven en woningen in de omgeving te onderzoeken. De warmtelevering zou een aanzienlijke verbetering van het totale energierendement betekenen.

Zeer recent heeft Twence B.V. weliswaar plannen geopperd om op haar terrein op Boeldershoek een bio-elektriciteits-centrale (BEC) voor het verstoken van biomassa te willen bouwen.

Op dit moment is ons niet duidelijk of er een relatie ligt tussen de uitbreiding van de Avi met een derde lijn en de BEC.³ In het kader van het bestemmingsplan dient een en ander nog nader te worden geregeld. Op dit moment behoeven wij hiermee in het kader van de vergunningverlening voor de derde lijn geen rekening te houden.

In de nabije omgeving van de inrichting zijn geen ontwikkelingen gepland.

16. Relatie tot het Milieubeleidsplan Overijssel 2000+.

Het verlenen van een vergunning voor de onderhavige inrichting is in overeenstemming met het provinciale afvalstoffenbeleid zoals met name is verwoord in het Milieubeleidsplan Overijssel 2000+. Onderhavige aanvraag is getoetst aan de volgende hoofdlijnen en actiepunten:

- "het beperken (minimaliseren) van de uitstoot van schadelijke stoffen door bedrijven, het verminderen van het gebruik (en zo veel mogelijk bevorderen van hergebruik) van grondstoffen en energie en het beperken van geluidsoverlast";
- "de provincie streeft naar een milieuhygiënisch hoogwaardige verwijdering van het afval en naar een economisch verantwoorde verwerking van het afval";
- "aandacht voor milieubeschermingsgebieden" (zie ook PMV).

In het Milieubeleidsplan Overijssel 2000+ hebben wij te kennen gegeven dat wij ons conformeren aan het landelijke beleid ten aanzien van afvalverwerking. Onderhavige activiteiten zijn geheel overeenkomstig het landelijke beleid wat betreft de eindverwijdering van huishoudelijk- en bedrijfsafval in de vorm van verbranden.

17. Provinciale Milieuverordening Overijssel 1998 (PMV).

17.1. Milieubeschermingsgebieden.

De inrichting is niet in een milieubeschermingsgebied gelegen.

³ Uit het vooroverleg om te komen tot een ontvankelijke vergunningaanvraag blijkt dat de BEC aangevraagd wordt als uitbreiding op de aviTwente BV.

17.2. Inzameling bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke stoffen.

Voor wat betreft de registratie van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen wordt verwezen naar het gestelde in paragraaf 4.3.3/4.3.4 van PMV en de aanvullingen daarop. Verder is in de te hanteren acceptatieprocedure rekening gehouden met de aanbevelingen uit het Werkdocument "De verwerking verantwoord", waarnaar in het LAP wordt verwezen. De bepalingen in de vigerende milieuvergunning ten aanzien van acceptatie en registratie zijn op de derde lijn van toepassing.

18. Relevante Algemene Maatregelen van Bestuur in het kader van de Wet milieubeheer.

De Avi valt wat betreft de rookgasemissies van de verbrandingslijnen onder het Besluit luchtmissies afvalverbranding. De overige stookinstallaties vallen binnen de werkingssfeer van het Besluit Emissie Eisen Stookinstallaties.

Dit betekent dat deze overige stookinstallaties (onder andere de ondersteuningsbranders) niet alleen aan de vergunningsvoorschriften moeten voldoen maar ook aan de desbetreffende voorschriften die zijn gesteld in dit besluit.

Verder valt de inrichting onder het Besluit milieujaarverslaglegging milieubeheer. Dat betekent dat de vergunninghouder jaarlijks over de belangrijkste milieugegevens moet rapporteren.

19. Europese afvalstoffenlijst (EURAL).

De EURAL vervangt de volgende drie Nederlandse regelingen:

- het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (BAGA);
- de Regeling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (RAGA);
- de Regeling aanvulling gevaarlijke afvalstoffen (RAAGA).

De EURAL bepaalt het onderscheid tussen gevaarlijk afval en niet gevaarlijk afval. In de Algemene Maatregel van Bestuur "Besluit afgifte, ontvangst en vervoer van afvalstoffen" een van de uitvoeringsbesluiten van de wet tot wijziging van de Wm (structuur beheer afvalstoffen) (Stb. 346), zal worden voorgeschreven dat gemeld moet worden op basis van de codes van de EURAL. Bij het in werking treden van deze Algemene Maatregel van Bestuur vervalt de afvalstoffencodelijst.

20. Procedure.

De aanvraag is overeenkomstig de in afdeling 3.5 (uitgebreide openbare voorbereidingsprocedures), paragraaf 3.5.2 tot en met paragraaf 3.5.5, van de Algemene wet bestuursrecht bepaalde procedure worden behandeld.

Overeenkomstig de desbetreffende bepalingen in de Wet milieubeheer hebben wij het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer), de VROM-Inspectie te Arnhem, Burgemeesters en Wethouders van Enschede en Hengelo in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen met betrekking tot de ontwerpbeschikking. Ministerie voornoemd en burgemeesters en wethouders voornoemd hebben geen gebruik gemaakt van de geboden gelegenheid advies uit te brengen.

De ontwerpbeschikking heeft vanaf 9 april 2004 tot en met 7 mei 2004 ter inzage gelegen bij gemeente Enschede, bij de sector Publieksdiensten van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling en Beheer, bij gemeente Hengelo bij de afdeling Milieu van de Dienst Stadsontwikkeling, bij het Waterschap Regge en Dinkel te Almelo, en in de bibliotheek van het provinciehuis te Zwolle.

Gedachtewisseling.

Van de mogelijkheid tot het houden van een gedachtewisseling is geen gebruik gemaakt.

Ontvangen bedenkingen ten aanzien van de ontwerpbeschikking.

Naar aanleiding van de ontwerpbeschikking hebben wij bedenkingen ontvangen van:

- A de heer/mevrouw M.H. Mulder, Strootbeekweg 175, 7548 RE Enschede, de heer/mevrouw A.H. Haverkamp, Strootbeekweg 190, 7548 RE Enschede.
De bedenkingen hebben wij op 4 mei 2004, onder het kenmerk EMT/2004/2158, ontvangen.
- B Stichting Natuur en Milieu Overijssel, Stationsweg 3, 8011 CZ Zwolle, mede namens Natuur- en Milieuraad Hengelo. De bedenkingen hebben wij ontvangen op 4 mei 2004, ingeboekt onder kenmerk EMT/2004/2141.

21. Ingediende bedenkingen.

De bedenkingen van reclamanten A zijn samengevat de volgende.

1. **Toename luchtmissie.**
Reclamanten wonen nabij de inrichting. Door de uitbreiding van de Avi met tweederde deel van de huidige capaciteit, neemt de uitstoot van gevaarlijke stoffen toe. Gevreesd wordt voornamelijk voor het zeer snel neerdalende kwik, voor vervuiling van de bodem en aantasting van de gezondheid.
2. **Geluidsoverlast.**
Een toename van de geluidbelasting bij de landelijke woningen wordt als onaanvaardbaar gezien, geluidswerende maatregelen zijn nodig.
3. **Verkeersbewegingen.**
De huidige infrastructuur wordt reeds als onvoldoende beschouwd, een toename van het aantal verkeersbewegingen is niet acceptabel. Doordat thans dagelijks 250 vrachtautobewegingen plaatsvinden en door de huidige infrastructuur is de verkeersveiligheid ernstig in het geding. Andere transportmogelijkheden zijn wenselijk en wellicht beter voor het milieu.
4. **Visuele hinder.**
Het huidige gebouw is zeer dominant zichtbaar en betekent een enorme horizonvervuiling. Door de uitbreiding van het gebouw zal dit nog ernstigere vormen aannemen.
5. **Nut van de uitbreiding.**
Vanwege het huidige gevecht om afval tussen de avi's onderling en het afval dat nog steeds geëxporteerd wordt, worden er vraagtekens gezet bij het nut van deze uitbreiding, mede in relatie tot de gevolgen voor het milieu die de uitbreiding met zich meebrengt.
6. **Afstand tot inrichting.**
Gevraagd wordt naar de risico's voor de omwonenden vanwege de geringe afstand tot de Avi.

De bedenkingen van reclamanten B zijn samengevat de volgende.

7. **OXY-katalysator.**
Reclamant is van mening dat een OXY-katalysator als een best bestaande techniek moet worden beschouwd en derhalve in de vergunning moet worden voorgeschreven. Deze maatregel geeft tevens invulling aan de inspanningsverplichting volgens voorschrift 2.1.1 van de onderliggende revisievergunning van de Avi.
8. **Emissie-eisen.**
Volgens reclamant zijn er belangrijke aanwijzingen dat de emissie-eisen van het BVA geen adequate vertaling geven van de rechtstreeks geldende Europese IPPC-richtlijn met betrekking tot het toepassen van de best bestaande techniek (BAT). Reclamant vraagt derhalve de aanvraag wat betreft de emissie-eisen zelfstandig te toetsen aan de IPPC-richtlijn.

22. Provinciale reactie op de ingekomen bedenkingen.

Naar aanleiding van de ingebrachte bedenkingen merken wij het volgende op.

Ad 1 Toename luchtmissie.

De huidige capaciteit van de Avi met haar twee lijnen bedraagt circa 289 kton laagcalorisch afval per jaar (bij een beschikbaarheid van de installatie van 89,4%). Twence wil in de derde lijn circa 216 kton hoogcalorisch afval per jaar verwerken (bij een beschikbaarheid van 90%). Hoewel het ingangsmateriaal aan afvalstoffen niet vergelijkbaar is, zal de capaciteit van de Avi toenemen met circa 75% ten opzichte van de huidige doorzet. Inherent aan deze uitbreiding zal ook een toename van de luchtmissie plaatsvinden. De rookgassen van de derde lijn zullen een behandeling ondergaan om de emissies (concentratie bij het uitreden uit de schoorsteen) van milieuschadelijke stoffen zo veel mogelijk te beperken. In de aanvraag is de rookgasbehandeling nader beschreven en zijn tevens de te verwachten emissies in beeld gebracht. In hoofdstuk 7.1 van de aanvraag zijn de emissie-eisen van het (destijds nog in concept zijnde) Besluit verbranden afvalstoffen (BVA) vergeleken met de te verwachten emissies van de derde lijn. Hieruit blijkt dat aan de emissienormen van het besluit zal worden voldaan. Verder zijn de te verwachten immisies (concentraties in de omgeving) van alle drie lijnen tezamen in het MER, dat als hulpmiddel voor de besluitvorming is opgesteld, aan de grenswaarden van het Besluit luchtkwaliteit getoetst.

Hieruit blijkt dat ook aan deze grenswaarden wordt voldaan. Wij merken op dat dit niet zonder meer geldt voor fijn stof. Voor fijn stof ligt de maximale immissieconcentratie boven de grenswaarde van het besluit. Echter het aantal overschrijdingen is lager dan het besluit toestaat. Voor de berekeningen van de immissies is ook nog uitgegaan van de grenswaarden uit het BVA (dat komt overeen met een worst case-benadering) en niet van de te verwachten waarden volgens het ontwerp. Dus in de praktijk zullen de immissies lager uitvallen dan berekend.

Aan de emissie-eisen voor kwik, zoals die gesteld zijn in het BVA, wordt volgens de aanvraag en het MER ruimschoots voldaan. Een toetsing aan het Besluit luchtkwaliteit voor de te verwachten kwikimmissie is niet mogelijk, aangezien kwik niet onder het Besluit luchtkwaliteit valt. Een toetsing aan de Nederlandse emissierichtlijnen lucht (Ner) geeft aan dat aan de emissie-eis van $0,05 \text{ mg/m}^3$ wordt voldaan.

Conclusie: de te verwachten emissies en immissies van de Avi na uitbreiding met een derde lijn zijn getoetst aan de huidige besluiten en richtlijnen en voldoen aan de daarin opgenomen grenswaarden. De emissie-eisen van het BVA gelden daarbij rechtstreeks voor de Avi en behoeven niet te worden vastgelegd in de vergunning.

Uit de aanvraag blijkt dat de derde lijn wat betreft de meeste stoffen kan voldoen aan lagere (jaargemiddelde) emissies dan in het BVA staan vermeld. De in de revisievergunning van de Avi reeds opgenomen algemene inspanningsverplichting om te streven naar lagere emissies, hebben wij eveneens van toepassing verklaard op de uitbreiding met een derde lijn. Hiermee wordt voorkomen dat vergunninghouder enige emissieruimte voor de derde lijn zonder meer zou mogen opvullen. Uit de aanvraag blijkt dat de derde lijn voor een deel zal voldoen aan lagere gemiddelde emissies dan de grenswaarden van het BVA. Daarom hebben wij aanvullend het voorschrift 2.1.3 opgenomen, waarin wij aan vergunninghouder vragen aan ons inzichtelijk te maken in hoeverre de Avi aan de in de aanvraag opgenomen ontwerp- en garantiewaarden voldoet. Het voorschrift 2.1.3 luidt:

“2.1.3

Vergunninghouder dient jaarlijks vóór 1 april van dat kalenderjaar op basis van de resultaten van verrichte metingen en registraties van luchtmissies afkomstig van de derde verbrandingslijn aan Gedeputeerde Staten aan te geven, in hoeverre aan de gemiddelde ontwerp- en garantiewaarden, zoals opgenomen in de tabel 7.1 van de aanvraag, kan worden voldaan.”

Het staat vergunninghouder vrij om de gevraagde vergelijking in het jaarlijkse milieujarverslag op te nemen. De piekwaarden die rechtstreeks gelden vanuit het BVA blijven onverlet. De maximale grenswaarden van het BVA zijn maximale concentraties over een beperkt tijdsinterval (piekwaarden). Het jaargemiddelde niveau van diverse stoffen ligt vanzelfsprekend ruim beneden deze waarden. Daarnaast dient er een voldoende marge te bestaan tussen de norm en het feitelijke maximale niveau in verband met de benodigde bedrijfszekerheid. Mocht op basis van overgelegde gegevens blijken dat vergunninghouder over een langere tijdsperiode kan voldoen aan lagere grenswaarden, dan kunnen wij besluiten de emissie-eisen voor de derde lijn aan te scherpen.

Wat betreft het neerslaan van de stoffen op de bodem (depositie), dat bepaald wordt door de immissieconcentraties van de betreffende parameter, zijn in de aanvraag berekeningen opgenomen die aangeven dat de waarden zeer gering zijn in verhouding tot de gemiddelde achtergrondconcentraties. Voor een gedetailleerde beschrijving verwijzen wij naar paragraaf 7.1 (emissies) en 7.10 (immissies en depositie) van de aanvraag. Daar is onder andere aangegeven dat het immissiemaximum van kwik op ongeveer 1.300 meter in noordoostelijke richting van de emissiebron ligt. De maximale jaargemiddelde immissieconcentratie voor NO_x wordt op een afstand van circa 1.750 meter in noordoostelijke richting van de bron bereikt. De maximale jaargemiddelde immissieconcentratie voor kwik ten gevolge van de voorgenomen activiteit bedraagt $0,0522 \text{ ng/m}^3$ (zie tabel 7.6b van de aanvraag). Ter vergelijking, de jaargemiddelde achtergrondconcentratie voor kwik bedraagt $0,3\text{-}10 \text{ ng/m}^3$ (zie tabel 7.3b van het MER), zodat de bijdrage van de voorgenomen activiteit aan dit reeds aanwezige niveau in de orde grootte ligt van 0,5-16%. Gezien de van nature reeds optredende variaties in het achtergrondniveau en het feit, dat het de bijdrage in het immissiemaximum betreft, is hier sprake van een zeer beperkte bijdrage. Conclusie: de te verwachten immissieconcentraties zijn dermate gering, dat zij ons geen aanleiding geven om aanvullende voorschriften op te nemen.

Ad 2 Geluidsoverlast.

Uit de toetsing van de aanvraag aan de voorschriften behorende bij de onderliggende revisievergunning van 2 september 2003 en aan de geluidszone van het Industrierrein "Twentekanaal", die het toetsingskader vormen, is gebleken dat de voorgenomen activiteit uit de aanvraag en de mogelijke variant III (variant met warmtelevering) uitsluitend vergunbaar zijn en passen binnen de geluidszone door het nemen van geluidsreducerende maatregelen. Dus de vergunninghouder dient in ieder geval geluidsmaatregelen te nemen teneinde te kunnen voldoen aan de opgelegde geluidsnormen.

Voor het overige wordt verwezen naar de uitgebreide toelichting bij de geluidsparagraaf 14.3 van de beschikking.

Ad 3 Verkeersbewegingen.

Het aantal te verwachten verkeersbewegingen ten behoeve van de derde lijn is akoestisch gezien meegenomen in het geluidsonderzoek en wordt onder andere behandeld bij hoofdstuk 14.3.8 (Indirecte hinder). Met betrekking tot de transportmogelijkheden verwijzen wij naar hoofdstuk 14.8 (Verruimde reikwijdte van de Wm), onder de titel "Transport van en naar de inrichting". De infrastructuur en de verkeersveiligheid rond de inrichting zijn geen aspecten die de Wm-vergunning behoort te regelen.

Ad 4 Visuele hinder.

De huidige Avi is op het Industrierrein "Twentekanaal" en geheel overeenkomstig het bestemmingsplan gevestigd. Het bestemmingsplan laat de huidige compacte bebouwing van de Avi en ook de hoogte van de schoorsteen toe. Voor de bouw van de derde lijn is bij gemeente Enschede een verzoek om vrijstelling van een bepaling uit het bestemmingsplan ingediend vanwege een overschrijding van de bebouwingsgrens.

Omdat het hier om een uitbreiding gaat van de bestaande Avi met een derde lijn, de bestaande inrichting zich bevindt op een industrierrein en de derde lijn volgens de tekeningen van de aanvraag aansluit op de huidige bebouwing, zijn wij van mening dat de derde lijn niet wezenlijk zal bijdragen tot horizonvervuiling. De derde lijn wordt als het ware als (derde) "schijf" aan de huidige bebouwing van de Avi "aangeplakt". In de huidige schoorsteen zal ten behoeve van de derde lijn een derde rookgaskanaal worden aangebracht, een tweede schoorsteen is dus niet nodig. Op deze wijze wordt visuele hinder en horizonvervuiling zo veel mogelijk voorkomen.

Ad 5 Nut van de uitbreiding.

Op deze aanvraag hebben wij uitgebreid een doelmatigheidstoets uitgevoerd. Hier wordt verwezen naar hoofdstuk 14.1 van de beschikking. Volgens het landelijke beleid wordt afvalbe- en verwerking steeds meer aan de markt overgelaten. Het toetsingskader voor vergunningverlening zijn naast het landelijke afvalbeleid met name milieuhygiënische aspecten.

Ad 6 Afstand tot inrichting.

De woning van reclamanten bevinden zich op circa 400 meter van het gebouw van de Avi. Volgens het vigerende bestemmingsplan dient voor een goed woon- en leefklimaat een minimale afstand van 250 meter aangehouden te worden. Hieraan wordt ruimschoots voldaan.

De meest belangrijke milieucompartimenten bij afvalverbrandingsinstallaties zijn de compartimenten luchtmissies en geluid. Op deze compartimenten is in de beschikking en in onze reactie ad 1 en ad 2 uitgebreid ingegaan. Risico's betreffende veiligheidsaspecten zoals brand- en explosiegevaar en risico's door opslag van gevaarlijke stoffen worden door het opnemen van bepaalde voorschriften en het eisen van maatregelen en voorzieningen voorkomen danwel tot een minimum beperkt. In de aanvraag (hoofdstukken 16 en 17) is hierop uitgebreid ingegaan en in de vergunning zijn adequate voorschriften hieromtrent gesteld (onder andere in de hoofdstukken 11 en 15). De inrichting valt niet onder de werkingssfeer van het Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999.

Ad 7 OXY-katalysator.

Vergunninghouder overweegt de toepassing van een OXY-katalysator, zoals in de aanvraag is gesteld. Echter vanwege het feit dat de toepassing ervan nog niet in de praktijk is bewezen, is dat geen zekere optie. De HVC Alkmaar beschikt in de bestaande lijnen niet over een OXY-katalysator. Bij de in aanbouw zijnde vierde lijn van HVC Alkmaar zal een OXY-katalysator toegepast worden, maar daarmee is de toepassing van een OXY-katalysator nog geen volledig bewezen technologie. Bij de inzet van katalysatoren hebben verontreinigingen in de rookgassen een zeer grote invloed op de levensduur van de katalysator. De desbetreffende OXY-kat-installaties zijn geplaatst kort na de ketel in een relatief vuile rookgasstroom. Dit is in tegenstelling tot de bestaande toepassing van SCR-katalysatoren in doorgaans schone rookgasstromen aan het eind van de rookgasreiniging. Bij de nieuwe vierde lijn van HVC Alkmaar is daarom een extra reinigingsmethode voorzien van de katalysator. De effectiviteit hiervan dient nog aangetoond te worden. Zolang een acceptabele levensduur van de katalysator niet is vastgesteld, kan volgens ons niet van een volledig bewezen technologie worden gesproken.

Het feit, dat vergelijkbare apparatuur in WKK-installaties in de glastuinbouw wordt toegepast biedt geen enkele garantie voor het goed functioneren in de deels gereinigde rookgassen van een afvalverbrandingsinstallatie, aangezien het in de glastuinbouw om veel schonere rookgassen gaat. Verder merken wij in dit verband op, dat bij het vergelijken van technieken de alara-principes toegepast dienen te worden. Dit houdt in dat ook de kosteneffectiviteit beschouwd moet worden. Gebaseerd op de bestaande informatie over een OXY-katalysator komt deze er in vergelijking met een SCR zeer ongunstig uit, zolang niet vast staat dat de levensduur van de katalysator voldoende is.

De OXY-katalysator is bedoeld voor het verwijderen van NO_x. Juist voor deze stoffen zijn de emissie-eisen in het BVA veel strenger dan in de Europese regelgeving, een reden te meer om een bewezen technologie toe te passen.

Zoals in de aanvraag is vermeld, staat de vergunninghouder positief tegenover de toepassing van een OXY-katalysator, mits zekerheid kan worden verkregen over een voldoende levensduur van de katalysator en de desbetreffende garanties van leveranciers. De toepassing van een OXY-katalysator wordt door het vergunningsvoorschrift 2.1.2 dan ook mogelijk gemaakt.

Het dwingend voorschrijven van een OXY-katalysator achten wij gezien het vorenstaande niet redelijk. Het enige positieve milieueffect dat hierdoor zal worden bereikt is een energiebesparing door het achterwege laten van een opwarming van de rookgassen. De emissies naar de lucht wijzigen hierdoor niet. Tenslotte merken wij op dat in het recent verschenen tweede concept-BREF voor afvalverbranding een OXY-katalysator niet als afzonderlijke techniek wordt genoemd.

Ad 8 Emissie-eisen.

BVA.

Op 1 april 2004 is het BVA in werking getreden. De derde lijn van Avi zal rechtstreeks onder de werkingssfeer van deze algemene regel vallen. Dat betekent dat de emissie-eisen van het BVA rechtstreeks gelden voor de derde lijn en derhalve niet behoeven te worden vastgelegd in de milieuvergunning.

In de toelichting op het BVA wordt in hoofdstuk 4 vermeld dat bij het opstellen van dit besluit rekening is gehouden met de best beschikbare technieken, die economisch en technisch haalbaar zijn, de kosten en baten in aanmerking nemende. Dit is vertaald naar algemene voorschriften van het besluit. Het Ministerie van VROM is van mening dat door het opnemen van deze algemene voorschriften eenzelfde geïntegreerde aanpak en een even hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt gewaarborgd, als bij vergunningverlening het geval zou zijn. Dit laat de IPPC-richtlijn toe (artikel 3, onderdeel a en slotalinea en artikel 9, achtste lid van de IPPC-richtlijn). Naar verwachting zal pas in de loop van 2005 het BREF-document voor afvalverbranding definitief worden vastgesteld met daarin beschreven de best beschikbare technieken en de emissiewaarden die verbonden zijn aan deze technieken. Zodra dit document is vastgesteld, zal door VROM worden bezien of dit leidt tot bijstelling van het besluit.

Artikel 8.45 van de Wm en de artikelen 6, 8, 9 en 10 van het BVA scheppen de mogelijkheid om op bepaalde onderdelen afwijkende voorschriften en/of aanvullende eisen op te nemen. Hierbij tevens in aanmerking nemende de (theoretische) mogelijkheid dat het BREF-document voor afvalverbranding wellicht tot aanpassing van het BVA noopt, hebben wij naast toepassing van het BVA ook zelfstandig de aanvraag aan de IPPC-richtlijn getoetst. Deze toets heeft tot de volgende overwegingen geleid.

Toetsing aan IPPC-richtlijn (algemeen).

In hoofdstuk 14.2 van de beschikking is aangegeven dat de aanvraag aan de IPPC-richtlijn is getoetst. Het resultaat van elke toetsstap is hierbij niet expliciet opgenomen. Naar aanleiding van de bedenking zullen wij de uitwerking van die toets alsnog aangeven, geactualiseerd volgens de laatst beschikbare informatie (BREF Verbranding van afval, tweede concept van maart 2004). De IPPC-richtlijn (Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) verplicht ons een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. In de beoordeling van de milieugevolgen, zoals hierna beschreven, is de aanvraag getoetst aan de in de IPPC-richtlijn geformuleerde eisen, veelal onder expliciete verwijzing daarnaar. Een van deze eisen is dat alle passende en preventieve voorzieningen moeten worden getroffen, vooral door de toepassing van de best beschikbare technieken (afgekort BBT of "best available techniques", afgekort BAT).

Daarbij zijn voor de beoordeling van de aanvraag zogenaamde BAT Reference Documents (= BREF's) opgesteld, waarbij een onderscheid kan worden gemaakt tussen zogenaamde verticale BREF's - deze zijn branchegebonden - en zogenaamde horizontale BREF's.

Waarom de IPPC-richtlijn van toepassing is.

De inrichting behoort tot de in artikel 1 van de IPPC-richtlijn bedoelde categorieën van industriële activiteiten, te weten categorie 5.2: Installaties voor de verbranding van stedelijk afval in de zin van Richtlijn 89/369/EEG ter voorkoming van door nieuwe installaties voor verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging. Om deze redenen moeten er maatregelen worden getroffen ter voorkoming en beperking van emissies door de bedoelde activiteiten in lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen. Dit om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

Uit de aanvraag om milieuvergunning en het MER blijkt dat de exploitant kan voldoen aan de algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen, genoemd in artikel 3 van de IPPC-richtlijn. Enkele verplichtingen hebben wij in voorschriften opgenomen, andere zijn wettelijk verplicht (bijvoorbeeld hoe te handelen bij ongewone voorvallen).

Gegevens uit de aanvraag.

De inhoud van de aanvraag om vergunning is getoetst aan artikel 6 van de IPPC-richtlijn.

Hieruit blijkt dat de aanvraag samen met het MER voldoende gegevens bevat.

De aanvraag is gecoördineerd behandeld met de aanvraag om een Wvo-vergunning, zodat aan artikel 7 van de IPPC-richtlijn is voldaan.

Vergunningsvoorwaarden IPPC-richtlijn.

De in de IPPC-richtlijn opgenomen vergunningsvoorwaarden zijn vertaald naar de voorschriften van deze beschikking. Voor de belangrijkste milieuaspecten geldt het volgende:

Emissiegrenswaarden voor water, bodem en lucht (artikel 9 en 18 van de IPPC-richtlijn):

- water: deze aspecten zijn in de Wvo-vergunning behandeld; in de Wm-vergunning is een voorschrift opgenomen over de kwaliteit van het afvalwater om mogelijke aantasting van het rioelstelsel te voorkomen;
- bodem: in hoofdstuk 14.4 is dit aspect beoordeeld en heeft geleid tot de voorschriften van hoofdstuk 5 van de voorschriften van deze beschikking;
- lucht: hierover gaan hoofdstukken 14.6 en 14.7 van de beschikking en zijn in hoofdstuk 2 van de voorschriften eisen gesteld ten aanzien van de luchtmissies, en in hoofdstuk 3 van de voorschriften eisen aan de geuremissie.

Emissiewaarden van stoffen volgens bijlage III van de IPPC-richtlijn.

- Voor de belangrijkste stoffen zijn normen gesteld in het BVA. Aanvullend zijn eisen opgenomen ten aanzien van stoffen uit het Besluit luchtkwaliteit. Enkele stoffen (bijvoorbeeld asbest) zijn niet relevant te noemen, omdat niet te verwachten is dat asbest vrijkomt bij de Avi.

Bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag zijn de volgende BREF(s) betrokken:

- horizontale BREF: Reference Document on the application of Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems, van december 2001 (kortweg BREF Koelsystemen);

- verticale BREF: Draft Reference Document on the Best Available Techniques for Waste Incineration, concept van maart 2004 (tweede concept-BREF Verbranding van afval).

BREF Koelsystemen.

Het BREF-document is gepubliceerd in december 2001 en geeft ten aanzien van de BBT aan, dat de keuze van een toe te passen koeltechniek in belangrijke mate locatieafhankelijk is. Factoren die daarbij een rol spelen zijn de beschikbaarheid van grond- en/of oppervlaktewater en de mogelijkheden tot de lozing van koelwater. Verder spelen een rol de gewenste koeltemperaturen, het beperken van de optredende emissies naar lucht en met name naar water, een beperking van de geluidsemissie, alsmede een energiezuinig ontwerp.

Keuze koelingstechniek.

Volgens de aanvraag wordt een luchtgekoelde condensor toegepast. Dit systeem is aan te merken als een gesloten droge luchtkoeling. Deze keuze is conform BBT door de omstandigheden op de locatie bepaald, vanwege het ontbreken van voldoende beschikbaarheid van grond- en oppervlaktewater, alsmede van mogelijkheden voor het lozen van koelwater.

Er wordt geen grond- of oppervlaktewater voor koeldoeleinden gebruikt. Daarom zijn de volgende milieuaspecten dan ook niet van belang:

- terugdringen van het waterverbruik en terugdringing van de uitstoot van warmte in water;
- terugdringen van de hoeveelheid meegevoerde dieren in het water;
- terugdringen van uitstoot van chemische stoffen in het water;
- terugdringen van lekkage en microbiologische risico's.

Energieverbruik.

In het MER en in de aanvraag is duidelijk aangegeven dat er bij het ontwerp van de condensor rekening is gehouden met een energiezuinig ontwerp.

Geluid.

Uit het akoestisch onderzoek van de aanvraag blijkt dat met de nodige maatregelen voldaan kan worden aan verantwoorde immissienormen zodat gesteld kan worden dat aan de BBT is voldaan.

Samenvattend kan worden geconcludeerd dat volgens de aanvraag de BBT zijn toegepast, overeenkomstig het document BREF koelsystemen.

Tweede concept-BREF Verbranding van afval.

Dit document is uitgebracht in maart 2004, nadat de aanvraag om vergunning bij ons was ingediend. In de aanvraag om milieuvergunning en het MER kon niet op de inhoud van het eerste concept-BREF worden ingegaan, omdat de BBT voor het eerst in de tweede versie van maart 2004 zijn opgenomen. Verder moet in ogenschouw worden genomen dat het ook hier nog om een "draft" ontwerp BAT-document gaat, dat nog via de weg van inspraak en definitieve besluitvorming moet worden vastgesteld. In de uiteindelijke tekst kunnen er veel veranderingen worden doorgevoerd in verband met de vele punten van commentaar, niet alleen door het bedrijfsleven maar ook door de diverse nationale overheden. Van de in totaal circa 120 BBT-voorstellen zijn er meer dan 90 punten waarop commentaar is geleverd. Het rigide toepassen van de BBT-aanbevelingen is dan ook niet mogelijk c.q. gewenst. Toch hebben wij de doelstellingen van de BBT zo veel mogelijk gevolgd.

In het BREF Verbranding van afval worden de volgende van belang zijnde milieuaspecten onderkend.

1. Procesemissies naar lucht en water.
Deze emissies naar lucht zijn beschreven in hoofdstuk 14.6 en 14.7 van deze beschikking (luchtverontreiniging en geur), en naar water in de Wvo-vergunning. De van toepassing zijnde BVA-normering met het aanvullende voorschrift 2.1.3 zoals verwoord in onze reactie op bedenking 1, kunnen worden beoordeeld als BBT.
2. Ontstane bijproducten.
Als bijproducten kunnen worden beschouwd: bodem- en ketelassen, vliegias en rookgasreinigingsresidu. Deze reststoffen worden vrijwel alle hergebruikt.

3. Geluid en trilling van de installatie.

Uit het akoestisch onderzoek van de aanvraag blijkt dat met de voorgestelde maatregelen aan de normeringen voldaan kan worden.

4. Energieproductie en consumptie.

Het hele ontwerp is erop gericht om een goed elektrisch rendement van de installatie te bereiken. In het MER en in de aanvraag is dit voldoende onderbouwd.

5. Materiaalgebruik.

Bij het ontwerp van de installatie en de bijbehorende rookgasreiniging is rekening gehouden met een verantwoord verbruik van chemicaliën voor de rookgasreiniging. Er is bewust gekozen voor een semi-droge rookgasreiniging.

Samenvattend kan worden gesteld dat met het ontwerp van de installatie en de voorschriften verbonden aan de vergunning voldoende rekening is gehouden met doelstellingen van het BREF Verbranding van afval.

Conclusie: Uit toetsing van de aanvraag aan de IPPC-richtlijn, de beoordeling van de aanvraag aan het BREF Koelsystemen en het concept-BREF Verbranding van afval is ons gebleken dat de aangevraagde uitbreiding van de Avi met een derde lijn voldoet aan de eisen die voortvloeien uit de Europese richtlijn.

Dutch notes on BAT.

Reclamant voert voorts in zijn bedenkingen het document "Dutch notes on BAT for the incineration of waste", d.d. februari 2002, van het Ministerie van VROM aan. Hierin is een overzicht gegeven van de bandbreedte van emissies bij Nederlandse afvalverbrandingsinstallaties. Deze emissies zouden voor vrijwel alle parameters (ver) onder de opgenomen emissie-eisen van het BVA liggen. Uit het document blijkt inderdaad dat de (jaar)gemiddelde emissies van de Nederlandse avi's ruim onder de volgens het BLA, en ook volgens het BVA, toegestane halfuurgemiddelde grenswaarden (97% in een kalenderjaar) liggen. Er zijn verklaringen te geven waarom het verschil tussen deze waarden in relatieve zin vrij groot is: de toegestane grenswaarden volgens het BVA zijn al zeer laag. Kleine absolute schommelingen, die door de aard van het afvalverbrandingsproces met zijn wisselende samenstelling van het afval altijd kunnen optreden, zijn dan relatief gezien vrij groot. Bovendien dient bij het ontwerp van de installatie en in het bijzonder bij de rookgasreinigingsinstallatie, een veilige marge aangehouden te worden, om te allen tijde te kunnen voldoen aan de emissie-eisen van het BVA (daggemiddelden, 100% van de halfuurgemiddelden en 97% van de halfuurgemiddelden). De consequenties van overschrijdingen van emissienormen kunnen ook in zakelijk opzicht zeer ernstig zijn. Zie verder onze reactie bij bedenking 2.

Bijlage 1.

De in de bijlage 1 van reclamant opgenomen waarden in de tabel zijn niet zonder meer vergelijkbaar. Hierbij zijn namelijk waarden van het referentiejaar 2004 met die van 2010 met elkaar vergeleken. Verder worden in de eerste getalkolom van de bijlage emissievrachten per uur aangegeven, die gebaseerd zijn op de gerealiseerde jaargemiddelden van de bestaande installatie. De getallen uit de tweede kolom betreffen de uurvrachten van de uitbreiding, die rekenkundig zouden volgen uit het uurdebiet aan rookgassen, vermenigvuldigd met de maximaal toegestane emissie. Zoals reeds hierboven aangegeven zijn deze maximale grenswaarden (de emissie-eisen van het BVA) niet zonder meer vergelijkbaar met gemiddelde vrachten. Het is volgens ons dan ook onjuist om de getallen uit de beide kolommen met elkaar te vergelijken. De rechterkolom kan uitsluitend worden gebruikt voor een extreme, in de praktijk echter nooit gerealiseerde worst case-benadering van de jaarvracht van de Avi ten gevolge van de voorgenomen uitbreiding. Met name voor lood is hierover in het MER aangegeven, dat voor de bestaande situatie een overschatting voor lood met een factor 500 aan de orde was en voor de voorgenomen activiteit deze overschatting in dezelfde orde van grootte ligt.

23. Eindoverwegingen.

Bedenkingen geven aanleiding tot aanpassing van de voorschriften.

De bedenkingen geven ons aanleiding tot het aanvullen van de in de ontwerpbeschikking opgenomen voorschriften. In aansluiting op hetgeen in de revisievergunning van de Avi reeds is opgenomen, namelijk een algemene inspanningsverplichting om te streven naar lagere emissies, hebben wij een aanvullend voorschrift (voorschrift 2.1.3) opgenomen met een monitorings- en registratieverplichting ten aanzien van de ontwerpwaarden (zie onze reactie bij bedenking 1.). De overige voorschriften blijven ongewijzigd.

Wij zijn van mening dat met de gestelde voorschriften voldoende aan de ingebrachte bedenkingen en de belangen van de bescherming van het milieu tegemoet wordt gekomen en de gevraagde vergunning met voorschriften verleend kan worden.

24. Looptijd vergunning.

De vergunning wordt gevraagd voor de maximaal te vergunnen periode.

Met verwijzing naar artikel 8.17, lid 2 van de Wm kan de vergunningsperiode voor afvalverwijderingsinrichtingen ten hoogste tien jaar bedragen. Gelet op de aard van de activiteit en de inhoud van de vergunningsaanvraag, alsmede het feit dat wij door het stellen van voorschriften de milieugevolgen van de activiteit zo veel mogelijk voorkomen, danwel tot een milieuverantwoord niveau beperken, zullen wij voor de maximale termijn de vergunning verlenen. Omdat het een veranderingsvergunning betreft, zullen wij de duur van deze vergunning moeten koppelen aan de termijn van de vigerende revisievergunning, deze loopt tot 1 juli 2013.

25. Termijn vervallen vergunning.

Een vergunning vervalt volgens het bepaalde in artikel 8.18 van de Wm, als de inrichting niet binnen drie jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, is voltooid en in werking is gebracht. De bouw van de derde verbrandingslijn zal mogelijk langer duren dan drie jaar.

In verband daarmee, achten wij het gewenst, met verwijzing naar de wettelijke mogelijkheid van lid 2 van vernoemd artikel, voor die termijn van drie jaar een andere termijn te stellen die daarvoor in de plaats treedt. Wij willen daarbij niet aansluiten bij het tijdstip van de uiteindelijke realisatie. Mocht dit namelijk in de tijd gezien nogal aanzienlijk opschuiven, is het wellicht niet meer gewenst om op dat tijdstip een vergunning te hebben die in het licht van de milieubescherming en de technische ontwikkelingen van dat moment, niet meer adequaat is te achten.

Wij vinden het in dit geval een reëel uitgangspunt om de termijn die in de plaats treedt van de genoemde drie jaar, te stellen op vijf jaar na het onherroepelijk worden van de veranderingsvergunning.

26. Besluit.

WIJ HEBBEN BESLOTEN:

- A. DE GEVRAAGDE VERGUNNING INGEVOLGE ARTIKEL 8.17, LID 2 VAN DE WET MILIEUBEHEER ONDER HET STELLEN VAN VOORSCHRIFTEN ZOALS OPGENOMEN IN BIJLAGE I, TE VERLENEN TOT 1 JULI 2013.**
- B. TE BEPALEN DAT DE VERGUNNING INGEVOLGE ARTIKEL 8.18 VAN DE WET MILIEUBEHEER KOMT TE VERVALLEN INDIEN DE INRICHTING NIET BINNEN VIJF JAAR NADAT DE VERGUNNING ONHERROEPELIJK IS GEWORDEN, IS VOLTOOID EN IN WERKING IS GEBRACHT.**
- C. TE BEPALEN DAT BINNEN DRIE JAAR NA INGEBRUIKNEMING VAN DE INRICHTING EEN MER-EVALUATIEONDERZOEK WORDT VERRICHT OVEREENKOMSTIG DE EVALUATIEPARAGRAAF MILIEUEFFECTEN, OPGENOMEN IN HOOFDSTUK 11.2 VAN HET MER.**

Een exemplaar van de beschikking hebben wij gezonden aan:

- a. AviTwente B.V., Postbus 1199, 7550 BD Hengelo;
- b. Burgemeester en Wethouders van Enschede, Postbus 20, 7500 AA Enschede;
- c. Burgemeester en Wethouders van Hengelo, Postbus 18, 7550 AA Hengelo;
- d. Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Directie Stoffen, Afvalstoffen en Straling, Postbus 30945, 2500 GX 's-Gravenhage;
- e. VROM-Inspectie, Regio Oost, Postbus 136, 6800 AC Arnhem;
- f. Dagelijks bestuur van Waterschap Regge en Dinkel, Postbus 5006, 7600 GA Almelo;
- g. Binnenwateren/RIZA van Rijkswaterstaat, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
- h. Dagelijks bestuur van Regio Twente, Postbus 1400, 7500 BK Enschede;
- i. Royal Haskoning, Postbus 151, 6500 AD Nijmegen;
- j. Stichting Natuur- en Milieuraad Enschede, Postbus 20 (kamer 88), 7500 AA Enschede;
- k. Stichting Natuur- en Milieuraad Hengelo e.o., Postbus 685, 7550 AR Hengelo;
- l. Commissie voor de Milieueffectrapportage, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht;
- m. Bureau Afval Overleg Orgaan, Postbus 19015, 3501 DA Utrecht;
- n. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, Postbus 554, 7400 AN Deventer;
- o. de heer/mevrouw M.H. Mulder, Strootbeekweg 175, 7548 RE Enschede;
- p. de heer/mevrouw A.H. Haverkamp, Strootbeekweg 190, 7548 RE Enschede;
- q. Stichting Natuur en Milieu Overijssel, Stationsweg 3, 8011 CZ Zwolle.

Gedeputeerde Staten van Overijssel,

voorzitter,

secretaris,

N.B. 1. Ingevolge het bepaalde in artikel 20.6, lid 2 en artikel 20.7 van de Wet milieubeheer kan gedurende zes weken, ingaande de dag na de dag waarop een exemplaar van het besluit ter inzage is gelegd, beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden ingesteld door:

- a. degenen die bedenkingen hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit;
- b. de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerp van het besluit;
- c. degenen die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp daarvan zijn aangebracht;
- d. belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit.

De beschikking treedt na afloop van de beroepstermijn in werking, tenzij voor deze datum beroep is ingesteld en met toepassing van artikel 20.3 van de Wet milieubeheer een verzoek wordt gedaan tot het treffen van een voorlopige voorziening. Het beroepschrift moet worden gericht aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De beschikking treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist. Voor de behandeling van een beroep of een verzoek om een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd. De mogelijkheid bestaat om kwijtschelding van het griffierecht, of een gedeelte daarvan, te verkrijgen indien in de uitspraak in het geschil aan uw beroepschrift of uw verzoek geheel of gedeeltelijk wordt tegemoet gekomen.

Indien de milieuvergunning betrekking heeft op het oprichten of veranderen van een inrichting, wat tevens is aan te merken als bouwen in de zin van de Woningwet, dan treedt de beschikking ingevolge de Wet milieubeheer niet eerder in werking, dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

Voor inlichtingen over de procedure en de hoogte van het griffierecht kunt u zich wenden tot de Raad van State (telefoonnummers 070 426 44 26) of tot Provincie Overijssel (telefoonnummer 038 425 14 61).

N.B. 2. Maatregelen in bijzondere omstandigheden.

Volledigheidshalve wordt gewezen op de regeling van hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer. In dit hoofdstuk is een aantal verplichtingen voorgeschreven indien zich in een inrichting een ongewoon voorval⁴ voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het milieu zijn ontstaan of dreigen te ontstaan. De artikelen 17.1 en 17.2 verplichten de vergunninghouder:

1. tot het onmiddellijk treffen van die maatregelen die redelijkerwijs van hem (degene die de inrichting drijft) kunnen worden verlangd om de gevolgen van die gebeurtenis te voorkomen of, voorzover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zo veel mogelijk te beperken en ongedaan te maken;
2. dat voorval na eerste constatering binnen 30 minuten te melden aan het bevoegd gezag (telefoonnummer van Milieupunt Overijssel 038 425 24 23). Daarbij dienen gegevens te worden verstrekt met betrekking tot:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en ernst van de gevolgen voor het milieu van het voorval te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
 - e. de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

⁴ hieronder wordt verstaan elke gebeurtenis in een inrichting, ongeacht de oorzaak daarvan, die afwijkt van de normale bedrijfsactiviteit zoals rampen, (zware) ongevallen, storingen in het productieproces en storingen in de voorzieningen van de inrichting, alsook ongelukken en calamiteiten (ABR E03.98.0496).

Bijlage I Voorschriften beschikking van Gedeputeerde Staten van Overijssel

op de op 4 juni 2003 bij hen ingekomen aanvraag van de **aviTwente BV** om een veranderingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, eerste lid, onder b., van de Wet milieubeheer voor een afvalverbrandingsinstallatie aan de Boldershoekweg 51, gemeente Enschede.

EMT/2004/2522

Inhoudsopgave

BEGRIPPEN- EN LITERATUURLIJST	4
BEGRIPPEN- EN LITERATUURLIJST	4
1 ALGEMEEN	6
1.1 Algemeen	6
2 LUCHT	7
2.1 Luchtemissies	7
3 GEUR	8
3.1 Doelvoorschrift	8
3.2 Middellovoorschriften, meting en controle	8
4 GELUID	9
4.1 Geluidnormering	9
5 BODEMBESCHERMING	12
5.1 Algemeen	12
5.2 Plan van aanpak	12
6 ACCEPTATIE, REGISTRATIE EN CONTROLE VAN AFVALSTOFFEN	13
6.1 Algemeen	13
6.2 Acceptatieprocedure	13
7 PROEFVERWERKING	15
7.1 Proefnemingen	15
8 AFVALWATER	16
8.1 Algemeen	16
9 ENERGIE	17
9.1 Energiebesparingsplan	17
10 PREVENTIE EN HERGEBRUIK VAN AFVALSTOFFEN	18
10.1 Onderzoek	18
11 BRANDVEILIGHEID	19
11.1 Brandpreventie, bedrijfsnoodplan en gevarezone-indeling	19
12 INSTALLATIES	20
12.1 Algemeen	20
12.2 Oliegestookte verwarmingsinstallatie	20
13 PROCESVOERING	21
13.1 Algemeen	21

14	KEURINGEN DRUKHOUDERS	22
	14.1 Algemeen.....	22
15	OPSLAG EN VERLADING	23
	15.1 Algemeen.....	23
16	DEELACTIVITEITEN	24
	16.1 Algemeen.....	24

Begrippen- en literatuurlijst

Acceptatie	Overname van een vracht/partij afvalstoffen voor verwerking binnen de inrichting, respectievelijk overslag naar een andere inrichting na het doorlopen van de acceptatieprocedure. De laatste controle in deze procedure wordt uitgevoerd door de daartoe binnen de inrichting aangestelde controleurs. Na hun akkoord zijn de afvalstoffen geaccepteerd.
Acceptatieprocedure	Procedure die een ontdoener moet doorlopen om afvalstoffen te kunnen laten verwerken (verbranden). De procedure bestaat uit aanmelding, in ontvangst nemen, controle en acceptatie.
Afvalstoffen	Alle stoffen of preparaten, waarvan de houder zich -met het oog op de verwijdering daarvan- ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.
CUR/PBV-aanbeveling 44	"Beoordelingscriteria van vloeistofdichte voorzieningen" (Stichting CUR, 1998).
EURAL	Europese afvalstoffenlijst (Eural, 2000/532/EG, laatstelijk gewijzigd met 2001/118/EG), in Nederland geïmplementeerd met de Regeling Europese afvalstoffenlijst, die op 1 juni 2002 in werking is getreden en het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (Baga) vervangt.
Gedeputeerde Staten	Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel.
Geluidgevoelige bestemmingen	Gebouwen of objecten, als aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder.
Geluidniveau in dB(A)	Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A).
Gevaarlijke afvalstoffen	Afvalstoffen die als gevaarlijk in de zin van de Wet milieubeheer moeten worden aangemerkt.
Gevaarlijke stoffen	Stoffen die als gevaarlijke stoffen in de zin van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms) moeten worden aangemerkt.
Inrichting	De uitbreiding van de afvalverbrandingsinstallatie met een derde verbrandingslijn met de benodigde toebehoren en onderdelen, en de hiervoor al dan niet gezamenlijk met de bestaande twee lijnen gebruikte opslag- en installatieonderdelen.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)	De energetische sommatie van de equivalente A-gewogen geluidsniveaus op een beoordelingspunt over een specifieke beoordelingsperiode ten gevolge van specifieke bedrijfstoestanden, zo nodig gecorrigeerd voor de aanwezigheid van impulsachtig geluid, zuivere tooncomponent of muziekgeluid.
LAP	Landelijk afvalbeheerplan 2002 – 2012, uitgegeven door het ministerie van VROM en op 3 maart 2003 in werking getreden.
Maximale geluidsniveau (L_{Amax})	Het maximaal te meten A-gewogen geluidsniveau gemeten in de meterstand 'fast' gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m .
Milieupunt Overijssel	Het provinciale loket voor klachten, vragen en meldingen over milieu en veiligheid, per telefoon 24 uur per dag: 038- 4252423, per e-mail: milieupunt@prv-overijssel.nl , per post: Milieupunt Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle; internet: www.overijssel.nl (rubriek milieu), voorheen het milieuklachtennummer.
Vergunninghoudster	aviTwente BV, Boldershoekweg 51, 7554 RT Hengelo.

Voor zover een norm of richtlijn (zoals NEN, CPR, CEN), waarnaar in een voorschrift of in de begrippenlijst verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de vóór de datum, waarop de deze vergunning is verleend, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten geldig was, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

1 Algemeen

1.1 Algemeen

- 1.1.1 Vergunninghoudster dient de datum van de ingebruikneming van de inrichting één maand van tevoren aan Gedeputeerde Staten mee te delen. Hierbij dient duidelijk vermeld te worden of vergunninghoudster heeft gekozen voor de bedrijfssituatie zoals beschreven in hoofdstuk 5, of hoofdstuk 8 van het bij deze vergunning behorende akoestisch onderzoek.
- 1.1.2 De volgende onderdelen van de vergunningaanvraag maken deel uit van deze vergunning:
- het aanvraagformulier (hoofdstukken 1 tot en met 18, map 1);
 - bijlage 1 (acceptatiereglement en –procedure);
 - bijlage 3 (bodemrisicoanalyse);
 - gegevens van de aviTwente BV opgenomen in bijlage 4 (akoestisch onderzoek);
 - tekening R1-01A03;
 - tekening R2-01A03;
 - aanvullingen op de vergunningaanvraag, ontvangen op 7 juli 2003, kenmerk EMT/2003/2880, voor zo ver zij betrekking hebben op de Wm-aanvraag (bijlage 1, onder hoofdstuk Vragen en opmerkingen van de provincie op de aanvraag Wm, bijlage 2 en bijlage 3 van de aanvullingen).
- De inrichting dient overeenkomstig de aanvraag en vergunning in werking te zijn, tenzij in de voorschriften anders is bepaald.
- 1.1.3 Het werkingsgebied van de inrichting moet passen binnen het verbrandingsdiagram, zoals opgenomen in figuur 4.1 van hoofdstuk 4 van het aanvraagformulier (map 1 van de aanvraag). Het ontwerppunt ligt bij een stookwaarde van het te verbranden afval van 12 MJ/kg, met een jaarlijkse verwerkingscapaciteit van 216.000 ton bedrijfsafval per jaar (bij een beschikbaarheid van 90 % en een doorzet van 27,5 ton/uur).
- 1.1.4 Voor de inrichting gelden de volgende voorschriften van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550:
- voorschriften 1.1.2 tot en met 1.1.10 van het hoofdstuk 1.1 (Algemeen);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.2 (Instructies personeel);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.3 (Bedrijfstijden);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.4 (Milieuzorg);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.5 (Inspectie en onderhoud);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.6 (Terreinen en wegen);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.7 (Onderzoeken, metingen en registraties);
 - voorschriften van hoofdstuk 1.8 (Milieulogboek); en de
 - voorschriften van hoofdstuk 1.9 (Beëindiging van de inrichting).
- Daar waar mogelijk en zinvol dient de inrichting qua milieuadministratie e.d. geïntegreerd te worden in de bedrijfsvoering van de overige twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.

2 Lucht

2.1 Luchtemissies

- 2.1.1 Voor de inrichting zijn de voorschriften van hoofdstuk 2.1 (Algemeen), hoofdstuk 2.2 (Rookgassen), hoofdstuk 2.3 (Overige maatregelen en voorzieningen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, onverkort van kracht. Daar waar mogelijk en zinvol dient de inrichting qua milieuadministratie geïntegreerd te worden in de bedrijfsvoering van de overige twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.
- 2.1.2 De rookgasreiniging dient conform de aanvraag uitgerust te worden, waarbij de toepassing van een OXY-katalysator is toegestaan.
- 2.1.3 Vergunninghoudster dient jaarlijks vóór 1 april van dat kalenderjaar op basis van de resultaten van verrichte metingen en registraties van luchtemissies afkomstig van de derde verbrandingslijn aan Gedeputeerde Staten aan te geven, in hoeverre aan de gemiddelde ontwerp- en garantiewaarden, zoals opgenomen in de tabel 7.1 van de aanvraag, kan worden voldaan.

3 Geur

3.1 Doelvoorschrift

3.1.1 De diverse geurbronnen van de inrichting, zoals opgenomen in hoofdstuk 8.1 van de aanvraag, mogen niet meer dan $260 * 10^6$ ge/uur bijdragen aan de gezamenlijke geuremissie van de aviTwente BV.

Toelichting: De belangrijkste geurbron is de schoorsteen van de derde lijn met $160 * 10^6$ ge/uur, andere geurbronnen zijn ontvangthal, bodemasbewerking en bodemasopslag.

3.2 Middelvoorschriften, meting en controle

3.2.1 De voorschriften van hoofdstuk 3.2 (Middelvoorschriften) en hoofdstuk 3.3 (metingen en controle) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting.

4 Geluid

4.1 Geluidnormering

- 4.1.1 Nadat de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, in werking is gebracht, komen de voorschriften 4.1.1 en 4.1.2 van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, te vervallen en worden deze vervangen door de voorschriften 4.1.3 tot en met 4.1.6 van deze veranderingsvergunning. Deze voorschriften gelden dan voor de gehele inrichting, zijnde de drie verbrandingslijnen.
- 4.1.2 De voorschriften 4.1.3 tot en met 4.1.5 en 4.2.1 tot en met 4.2.6 van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op de inrichting.
- 4.1.3 Dit voorschrift is van toepassing indien voor de inrichting gekozen wordt voor de bedrijfssituatie zoals beschreven in hoofdstuk 5 (Toekomstige bedrijfssituatie: voorgenomen activiteit en aanvullende maatregelen) van het bij deze vergunning behorende akoestisch onderzoek. In dat geval mag het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$, ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting en onder de te nemen geluidsreducerende maatregelen, ter hoogte van de hierna genoemde locaties de aangegeven waarden niet overschrijden.

Locatie ¹	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Zonebewakingspunten			
145. zonegrens	38	33	32
147. zonegrens	35	29	28
155. zonegrens	33	29	25
Controlepunten nabij de inrichting			
215. controlepunt	34	26	25
216. controlepunt	36	34	29
217. controlepunt	33	30	26
218. controlepunt	28	22	17
219. controlepunt	34	29	25
220. controlepunt	34	27	26
221. controlepunt	38	33	33
Beoordelingshoogte h_o :	5 meter	5 meter	5 meter

¹ de nummers verwijzen naar de rekenpunten in het bij de uitbreidingsvergunning behorende akoestisch onderzoek van adviesbureau Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV, rapportnummer 2002.2469-4 van 14 mei 2003; Titel: Akoestisch onderzoek behorende bij MER voor een derde verbrandingslijn op het terrein van Twence Afvalverwerking te Hengelo. De ligging van de rekenpunten is weergegeven in de figuur 4 en het akoestisch model van betreffend onderzoek.

- 4.1.4 Dit voorschrift is van toepassing indien voor de inrichting gekozen wordt voor de bedrijfssituatie zoals beschreven in hoofdstuk 8 (Variant III; 100% warmtelevering en aanvullende maatregelen) van het bij deze vergunning behorende akoestisch onderzoek. In dat geval mag het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$, ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting en onder de te nemen geluidsreducerende maatregelen, ter hoogte van de hierna genoemde locaties de aangegeven waarden niet overschrijden.

Locatie ¹	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Zonebewakingspunten			
145. zonegrens	37	32	31
147. zonegrens	34	28	28
155. zonegrens	34	28	23
Controlepunten nabij de inrichting			
215. controlepunt	34	26	25
216. controlepunt	36	34	28
217. controlepunt	32	30	26
218. controlepunt	28	22	17
219. controlepunt	34	28	23
220. controlepunt	34	27	26
221. controlepunt	38	32	32
Beoordelingshoogte h_o :	5 meter	5 meter	5 meter

¹ de nummers verwijzen naar de rekenpunten in het bij de uitbreidingsvergunning behorende akoestisch onderzoek van adviesbureau Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV, rapportnummer 2002.2469-4 van 14 mei 2003; Titel: Akoestisch onderzoek behorende bij MER voor een derde verbrandingslijn op het terrein van Twence Afvalverwerking te Hengelo. De ligging van de rekenpunten is weergegeven in de figuur 4 en het akoestisch model van betreffend onderzoek.

- 4.1.5 Het maximale geluidsniveau L_{Amax} mag, ten gevolge van de activiteiten binnen de gehele inrichting, zijnde de drie verbrandingslijnen en onder de te nemen maatregelen, ter hoogte van de hierna genoemde locaties de aangegeven waarden niet overschrijden.

Locatie ¹	Maximaal geluidsniveau L_{Amax} in dB(A) over de periode tussen		
	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Zonebewakingspunten			
145. zonegrens	49	49	35
147. zonegrens	36	35	35
155. zonegrens	40	40	35
Controlepunten nabij de inrichting			
215. controlepunt	40	40	35
216. controlepunt	46	46	35
217. controlepunt	40	38	35
218. controlepunt	35	35	35
219. controlepunt	40	40	35
220. controlepunt	37	35	35

Locatie ¹	Maximaal geluidniveau L_{Amax} in dB(A) over de periode tussen		
	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
221. controlepunt	52	52	35
Beoordelingshoogte h_o :	5 meter	5 meter	5 meter

¹ de nummers verwijzen naar de rekenpunten in het bij de uitbreidingsvergunning behorende akoestisch onderzoek van adviesbureau Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV, rapportnummer 2002.2469-4 van 14 mei 2003; Titel: Akoestisch onderzoek behorende bij MER voor een derde verbrandingslijn op het terrein van Twence Afvalverwerking te Hengelo. De ligging van de rekenpunten is weergegeven in de figuur 4 en het akoestisch model van betreffend onderzoek.

- 4.1.6 Binnen 6 maanden na het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, dienen de werkelijke geluidsemissie en -immissie te worden bepaald en te worden getoetst aan grenswaarden in de van toepassing zijnde voorgaande voorschriften. De resultaten hiervan dienen binnen die termijn schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden gerapporteerd. Indien uit het rapport blijkt dat niet aan de grenswaarden van de vergunning wordt voldaan, moet tevens zijn aangegeven welke maatregelen binnen welke termijn genomen worden om alsnog aan de geluidsniveaus te kunnen voldoen. Het treffen van de maatregelen en de termijn waarbinnen die maatregelen getroffen zouden moeten worden, behoeven de instemming van het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag dient vooraf geïnformeerd te worden over datum en tijdstip waarop de geluidmetingen ten behoeve van voornoemde rapportage zullen plaatsvinden.

5 Bodembescherming

5.1 Algemeen

- 5.1.1 De voorschriften van hoofdstuk 5.1 (Algemeen), hoofdstuk 5.3 (Voorzieningen), de voorschriften 5.4.1, 5.4.3, 5.4.4 van hoofdstuk 5.4 (Controle bodembeschermende voorzieningen), hoofdstuk 5.5 (Bedrijfsrioleringen) en hoofdstuk 5.6 (Slakkendepot), van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting. Daar waar mogelijk en zinvol dient de inrichting qua milieuadministratie geïntegreerd te worden in de bedrijfsvoering van de overige twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.
- 5.1.2 Binnen 1 jaar na het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, dienen de aangebrachte bodembeschermende voorzieningen overeenkomstig CUR/PBV-aanbeveling 44 te zijn geïnspecteerd op vloeistofdichtheid. De resultaten van deze inspecties dient vergunninghoudster te registreren.

5.2 Plan van aanpak

- 5.2.1 Op basis van de bij de aanvraag behorende bodemrisicoanalyse (bijlage 3 van de aanvraag) dienen vóór het in bedrijf nemen van deze inrichting, voor de in de bodemrisicoanalyse geïventariseerde bedrijfsprocessen bodembeschermende voorzieningen en/of maatregelen te zijn genomen teneinde een bodemrisicocategorie A te realiseren. Voor de concrete uitvoering van de betreffende voorzieningen en de gekozen beheersmaatregelen dient vergunninghoudster uiterlijk zes maanden na het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, een Plan van aanpak op te stellen en ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten te overleggen. In het Plan van aanpak moet tevens het bodemincidentenbeheer zijn beschreven, conform hoofdstuk A 4.2.3 en B 3.2 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming 2001 (NRB). Er dient overeenkomstig het goedgekeurde plan te worden gehandeld.

6 Acceptatie, registratie en controle van afvalstoffen

6.1 Algemeen

- 6.1.1 Binnen de inrichting mag uitsluitend stedelijk afval en vergelijkbaar bedrijfsafval, (hoogcalorisch) bedrijfsafval en brandbare residuen afkomstig van scheidingsinstallaties worden opgeslagen en geaccepteerd ten behoeve van het verbranden, waaronder de volgende afvalstoffen:
- a. huishoudelijk restafval (Euralcodes 20.03.01, 20.03.07, 20.03.99);
 - b. restafval van handel, diensten en overheden (Euralcodes 20.03.01, 20.03.07, 20.03.99, 18.01.04);
 - c. restfracties van het verwerken van afval van onderhoud van openbare ruimten (Euralcodes 20.03.02, 20.03.03, 20.03.04, 20.03.06, 20.03.99);
 - d. reststoffen van waterbereiding en waterzuivering (Euralcodes 19.09, 19.08.01, 19.08.02);
 - e. houtfractie uit gescheiden ingezameld groenafval (Euralcode 20.01.38);
 - f. niet gescheiden ingezameld verpakkingsafval (Euralcodes 15.01.01, 15.01.02, 15.01.03, 15.01.06, 15.01.07);
 - g. gescheiden ingezameld papier en karton, dat niet voor materiaalhergebruik geschikt is (Euralcode 20.01.01);
 - h. uitval van (gescheiden ingezameld) niet herbruikbaar kunststofafval (Euralcodes 02.01.04, 07.02.13, 15.01.02, 16.01.19, 17.02.03, 20.01.39);
 - i. uitval van (gescheiden ingezameld) niet herbruikbaar textielafval (Euralcodes 04.02.09, 04.02.15, 04.02.17, 04.02.21, 04.02.22, 20.01.11).
- Toelichting: De vermelde afvalstoffen-codes zijn genoemd in het LAP, zoals dat op moment van besluitvorming gepubliceerd is en de codes in de EURAL vastgelegd zijn.*

- 6.1.2 De voorschriften 6.1.2 tot en met 6.1.6 van hoofdstuk 6.1 (Acceptatie afvalstoffen) en de voorschriften van hoofdstuk 6.3 (Registratie afvalstoffen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting. Daar waar mogelijk en zinvol dient de inrichting qua milieuadministratie geïntegreerd te worden in de bedrijfsvoering van de overige twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.

- 6.1.3 De voorschriften van hoofdstuk 6.4 (Controle aangeboden afvalstoffen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn eveneens van kracht op deze inrichting, met dien verstande dat het in voorschrift 6.4.4. bedoelde controleplan uiterlijk drie maanden na het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, voor het eerst opgesteld dient te worden.

6.2 Acceptatieprocedure

- 6.2.1 Bij de acceptatie, registratie en controle van afvalstoffen dienen het Acceptatiereglement en -procedures zoals opgenomen in bijlage 1 van de aanvraag behorend tot deze milieuvergunning te worden gevolgd, dan wel de geactualiseerde procedure.

- 6.2.2 De voorschriften 6.2.2 tot en met 6.2.5 van hoofdstuk 6.2 (Acceptatieprocedure) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting. Daar waar mogelijk en zinvol dient de inrichting qua milieuadministratie geïntegreerd te worden in de bedrijfsvoering van de overige twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.

7 Proefverwerking

7.1 Proefnemingen

- 7.1.1 De voorschriften van hoofdstuk 7.1 (Proefnemingen met alternatieve afvalstoffen) en van hoofdstuk 7.2 (Overige proefnemingen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting.

8 Afvalwater

8.1 Algemeen

- 8.1.1 De voorschriften van hoofdstuk 8.1 (Algemeen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op deze inrichting.

9 Energie

9.1 Energiebesparingsplan

- 9.1.1 Binnen vier jaar na het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, en vervolgens elke vier jaar, dient vergunninghoudster een geactualiseerd bedrijfsenergieplan te overleggen aan Gedeputeerde Staten. Het plan behoeft de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Voor goedkeuring is het noodzakelijk dat het plan ten minste de elementen bevat zoals vermeld in bijlage E van de circulaire 'Energie in de milieuvergunning' (versie oktober 1999).
- 9.1.2 Vergunninghoudster is verplicht uitvoering te geven aan het bedrijfsenergieplan binnen de daarin aangegeven termijnen. Er mogen vervangende maatregelen worden getroffen, mits daardoor een zelfde verbetering van de energie-efficiency wordt bereikt.
- 9.1.3 Vergunninghoudster dient vanaf het in bedrijf nemen van de inrichting jaarlijks voor 1 april aan Gedeputeerde Staten te rapporteren over de voortgang van de energie-efficiencyverbetering. Het rapport moet de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar bevatten:
- a. het energiegebruik per energiedrager van het afgelopen jaar (aardgasverbruik in m³, elektriciteitsverbruik in kW/h, HBO-verbruik in liters, andere energiedragers in gewichts- of volume-eenheid);
 - b. een overzicht van de gerealiseerde maatregelen, datum van invoering alsmede resultaat van de maatregelen inzake de energie-efficiencyverbetering;
 - c. een overzicht van de in het komend jaar voorgenomen energiebesparingsmaatregelen.
- 9.1.4 Tenzij vergunninghoudster kiest voor warmtekrachtkoppeling of warmtelevering hetgeen de voorkeur heeft, dient de ketel te worden uitgelegd op basis van verhoogde stoomcondities (43 bar en 415 °C).

10 Preventie en hergebruik van afvalstoffen

10.1 Onderzoek

- 10.1.1 De inrichting (dient als onderdeel van de gehele afvalverbrandingsinstallatie van vergunninghoudster te worden opgenomen in het preventieonderzoek, dat volgens hoofdstuk 10.1 (Onderzoek) van de van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, uitgevoerd dient te worden. De betreffende voorschriften van hoofdstuk 10.1 van de revisievergunning zijn onverkort van kracht op deze inrichting, met dien verstande dat deze voorschriften pas gelden vanaf het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1.

11 Brandveiligheid

11.1 Brandpreventie, bedrijfsnoodplan en gevarenzone-indeling

- 11.1.1 De inrichting dient vóór het operationeel zijn als onderdeel van de gehele afvalverbrandingsinstallatie van vergunninghoudster te worden opgenomen in het brandpreventieplan en het bedrijfsnoodplan, dat volgens hoofdstuk 11.1 (Brandpreventie en brandbestrijding) respectievelijk volgens hoofdstuk 11.3 (Bedrijfsnoodplan) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, opgesteld dienen te worden. De betreffende voorschriften van hoofdstuk 11.1 en hoofdstuk 11.3 van de revisievergunning zijn onverkort van kracht op deze inrichting, met dien verstande dat deze voorschriften pas gelden vanaf het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1.
- 11.1.2 De voorschriften van hoofdstuk 11.2 (Gevarenzone-indeling) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn vanaf het in werking brengen van de inrichting, blijkend uit de mededeling als bedoeld in voorschrift 1.1.1, onverkort van kracht op deze inrichting.

12 Installaties

12.1 Algemeen

12.1.1 De voorschriften van de volgende hoofdstukken van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn – voor zo ver van toepassing - onverkort van kracht op installaties van deze inrichting:

- 12.1 Elektrische installaties;
- 12.2 Noodstroom;
- 12.3 Procesinstallaties;
- 12.4 Veiligheidstoestellen;
- 12.5 Afsluiters;
- 12.6 Koelinstallaties;
- 12.7 Stookinstallaties (niet zijnde afvalverbrandingsketels).

Toelichting: Voor het in bedrijf nemen van de inrichting wordt ten dele gebruik gemaakt van installaties die reeds aanwezig zijn voor de bestaande twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie. Het is gezien de keuze die nog gemaakt moet worden ten aanzien van de brandstofsoort voor de steun-/hulpbranders mogelijk dat (niet alle) voorschriften van 12. 7 niet van toepassing blijken te zijn.

12.2 Oliegestookte verwarmingsinstallatie

12.2.1 Op een oliegestookte verwarmingstoestel zijn de voorschriften 12.7.3 tot en met 12.7.7 van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, onverkort van kracht.

13 Procesvoering

13.1 Algemeen

- 13.1.1 De voorschriften van hoofdstuk 13.1 (Algemeen) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op de procesvoering van deze inrichting.

14 Keuringen drukhouders

14.1 Algemeen

- 14.1.1 De voorschriften van hoofdstuk 14.1 (Drukapparatuur, samenstellen en druksystemen) en hoofdstuk 14.2 (Compressoren) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, zijn onverkort van kracht op drukhouders van deze inrichting.

15 Opslag en verlading

15.1 Algemeen

- 15.1.1 Binnen deze inrichting zijn voor de opslag van grond-, hulp en afvalstoffen alsmede de verlading daarvan - voor zo ver van toepassing - de voorschriften van hoofdstuk 15 (Opslag en verlading) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, onverkort van kracht.
Toelichting: Voor het in bedrijf nemen van de inrichting wordt ten dele gebruik gemaakt van stoffen en opslagplaatsen die reeds aanwezig zijn voor de bestaande twee lijnen van de afvalverbrandingsinstallatie.

16 Deelactiviteiten

16.1 Algemeen

- 16.1.1 Voor zo ver binnen de inrichting deelactiviteiten worden verricht zijnde onderhoudswerkzaamheden op een werkplaats, werkzaamheden en chemicaliënopslag in een laboratorium, en het afleveren van brandstoffen, zijn de voorschriften van hoofdstuk 16.1 (Onderhoudswerkzaamheden), hoofdstuk 16.2 (Laboratorium), en hoofdstuk 16.3 (Aflerinstallatie van vloeibare brandstoffen ...) van de revisievergunning d.d. 2 september 2003, kenmerk EMT/2003/3550, onverkort van kracht.